

Žena na delovnem mestu

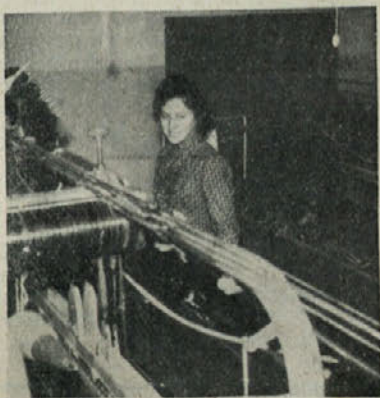
V RUDARSTVU

Težko delo, sem ugotovil na prvi pogled. Morda pretežno za šibke ženske roke. V rudniški separaciji je zaposlenih mnogo žena. Upri se je v voziček zvrhan rjavega premoga, ki se je počasi premaknil proti izpiralnemu jašku. Majcenova je mati treh otrok, vendar je z delom zadovoljna. »In zaslužek,« sem vprašal na kraju. »48 dinarjev na uro.« Malo za tako težko delo.

V INDUSTRIJI

»Dva meseca na delovnem mestu ni dolga doba, vendar dovolj, da smo se tkalke v Jurjeviči privadile na delo v tekstilnem obratu. Doma na kmetiji je premalo kruha za vse. Mlade smo še in urni prsti hitro najdejo pretrgano nit. Delo za strojem je prijetno. Privadile se bomo, čeprav smo do sedaj opravljale le kmečka dela,« je pripovedovala mlada delavka Marija Lesarjeva...

V VZGOJNI USTANOVI

Pavlo Vidmarjevo sem našel sredi med njenimi malčki. »Otroški vrtec obiskuje 48 otrok. Vrtec upravlja Stanovanjska skupnost Kočevje. Ustanovili pa smo ga zaradi zaposlenosti žena na severnem predelu mesta. Starši vseh otrok tudi matere so namreč zaposlene. Novih prijavi je 60. Vrtec bi radi razširili in sprejemali tudi šolske otroke. Da je vsaj vprašanje prostorov enkrat rešeno...«

V KMETIJSTVU

Prihitela je po dolgem hodniku. »Pri nas na Mlaki se je v desetih letih mnogo spremenilo. V živinoreji smo zaposlene predvsem ženske. Odkar smo plačane po učinku, tudi zaslužimo boljše. Ančka Vegi je na Mlaki že deset let. Lani je odgojila več kot 3.000 mladih prašičev. Posestvo na Mlaki je res lepo urejeno. Vendar bo treba poskrbeti tudi za stanovanja.«

V OTROŠKEM KLUBU

»Kot mravelj jih je. Neverjetno kako jih televizija privlači. 80 otrok, ki se včasih nabasajo v klubske prostore v Rudniškem domu je res živo mravljišče. Najrajši imajo otroške oddaje. Vendar so še kar pridni,« je nadaljevala Julka Podreberšek, ki je hišnica doma, razen tega pa skrbi, da tudi otroško življenje v klubu mirno teče. Tisto soboto je bilo res nabito.

V OBRATU »PREHRANE«

Zaposlenim ženam služba ne dovoljuje kuhinjskega športa. Kako prav pridejo obrati družbene prehrane. Restavracija na Rudniku lepo skrbi za svoje abonente. »Hrana je pri nas cenena in dobra. Trudimo se da bi gostom čim boljše postregli. Pri nas se hranijo predvsem rudarji. Delo v kuhinji pa ni nič kaj prijetno,« je izza obloženega štedilnika pripovedovala upravna Restavracije na Rudniku tovarišica Heglerjeva. Res je. Abonenti so zadovoljni.

V GOSTINSTVU

V Kočevju je strežba v gostinstvu prav gotovo ženska panoga. Skoraj 98 odstotkov predstavljajo ženske. Tov. Pepca je gostinska delavka v pravem pomenu besede. Vedno nasmejana mi je rada odgovorila: »Kako je z zaposlenostjo žensk v gostinstvu vprašate? Vedno zaposlena, skoraj nikoli prosta, vendar za naše cene goste... V gostinstvu se moramo pač potruditi.« In prav je tako.

MEDNARODNI DAN ŽENA

Vsi napredni narodi praznujejo letos že enainpetdeseti 8. marec kot mednarodni dan žena.

Pred enainpetdesetimi leti je bila na ta dan prvič postavljena zahteva po ženski volilni pravici in s tem zahteva po ženski enakopravnosti.

Osem let pozneje je po izvedeni Oktobrski revoluciji govoril Vladimir Iljič Lenin sovjetskim delavkam: »Žensko delavsko gibanje predstavlja kot svojo glavno nalogo boj za gospodarsko in družbeno enakopravnost žene. Vključiti ženo v družbeno proizvodno delo, iztrgati jo iz domačega suženjstva, osvoboditi jo podrejenosti — duhomorne in ponižujoče — večnega in izključnega okolja kuhinje in otroške sobe — to je glavna naloga. To pa

razvisti, verskih pojmovanj in primitivizma, ki še bremenijo miselnost naših žena ter nazadnjaški predsodki.

Odstotek zaposlenih žena dokazuje njihovo močno hotenje po ekonomski neodvisnosti, ki je prvi pogoj za enakopravnost v pravem pomenu besede. Da bi mogla žena dejansko zavzeti vidnejše mesto v družbeni proizvodnji in v upravljanju, ustvarjamo pogoje, da lahko ostane na delovnem mestu tudi kot mati in gospodinja. Skrb za kvalifikacijo žena, družbeno skrb za otroke, razvoj servisnih dejavnosti, odpiranje novih delovnih mest, usposabljanje ženskih kadrov za odgovorne družbene in politične dolžnosti, so sestavni del socialistične družbene graditve. Naše žene se vključujejo v vsa področja druž-

8. MAREC

je dolg boj, ki terja temeljito preobrazbo družbene tehnike, kakor tudi navad.

Boj je bil dolg in težak. Jugoslovanske žene so si začele uspešno utirati pot šele v narodnoosvobodilnem boju, ko so z ramo ob rami s svojimi moškimi tovariši osvobajale domovino in pomagale delavskemu razredu prevzeti oblast. Trda šola socialistične graditve pomaga jugoslovanskim ženam da nenehno utrjujejo svoj enakopravni položaj v družbi. Enakopravnost žena v Jugoslaviji ni več politični problem, niti problem pravnega položaja žene v družbi. V kolikor še obstajajo pomanjkljivosti so v glavnem posledica nezadostne gospodarske

benega življenja in se tako osvobajajo tisočletnih spon, ki so jim priznavale edino pravico žene in matere.

Prav zato ni 8. marec nikak »materinski dan«, kot menijo nekateri, temveč dan, ki je zapisan v zgodovino, ko je bil pred enainpetdesetimi leti položen temeljni kamen za doseg ženske enakopravnosti in vseh pravic ter dolžnosti, ki so s tem v zvezi.

Prav je, da se ob tem prazniku, ki ga letos praznujemo v jubilejnem letu 20-letnice vstaje spomnimo tudi naših žena, ki so stale v prvih vrstah revolucionarnega boja. Njihov svetli lik nam bo kažipot do cilja.

»ŽENSKES SO POLOŽILE ZRELOSTNI IZPIT, DA SO SPOSOBNE NE SAMO GOSPODINJITI, TEMVEČ TUDI BOJEVATI SE S PUŠKO V ROKI, VLADATI IN DRŽATI OBLAST V SVOJIH ROKAH!«

TITO — 1941

Letošnji 8. marec praznujemo v okviru 20- obletnice vstaje naših narodov. Delovnim ženam lep pozdrav in iskrene čestitke za njihov praznik. Želimo jim mnogo uspehov doma in na delovnih mestih

OBČINSKI ODBOR SZDL
KOČEVJE

V TRGOVINI

»Želite prosim?« Le nekaj vprašanj bi Vam rad postavil. Tovarišica Ančka v »Tkanini« je rada odgovorila. »V kočevskih trgovinah je zaposlenih več kot polovico žena. Vajenci so večinoma ženske. Trgovina prehaja tako v ženske roke.« In težave? »Deljen delovni čas predvsem za matere in nenakomerna obremenitev. Okoli 1. in 15. v mesecu delo komaj zmagujemo. V skrbi za kvalifikacijo pa nismo zadnje.«

V stanovanjski skupnosti

Prav gotovo je imela Stanovanjska skupnost na Rudniku pred dvema leti v prvem planu razbremenitev zaposlenih žena, ko je ustanovila pralnico. »Peremo več kot 300 gospodinjstvom in večini podjetij tudi iz Kočevja. Kot kaže, so stranke z nami zadovoljne. Tudi mi smo z njimi. Prostori so znatno premajhni, pa tudi oprema — likalniki in stroji — se nam večkrat pokvari,« je potožila tovarišica Lenčka, poslovodja pralnice.

V TEKSTILANI

V tkalnici je bilo živo. Od trušča strojev nisem vedel kam naj se obrnem. Vogljeva je za trenutek ustavila stroj. Izbral sem priliko. »Več kot 200 žensk je zaposlenih v Tekstilani. S kakšnim veseljem bi opravljale svoje delo, da imamo boljše stroje. Ti so stari in izrabljeni. Večkrat ustavimo zaradi popravila, zato tudi zaslužimo manj. Drugače se ne moremo pritoževati. Mlajše se trudijo, da bi čimprej pridobile potrebno kvalifikacijo.«

Beda kongoških ljudi tudi pri nas ni nalezela na gluha ušesa. Iskreno sočustvujemo z njimi, saj je bilo nekoč tudi pri nas hudo. Občinski odbor RK v Kočevju je že prejel večje število prijav od družin, ki bi vzele kongoške otroke v oskrbo, dokler se stanje tam ne uredi.

Pošljite mi zamorčka

Po nepopolnih podatkih (akcija še teče) bodo vzeli v Stari cerkvi v oskrbo 20 otrok, Kočevski Reki 7, Črnem potoku 4, itd. Prav tako poročajo o prijavah organizacije RK iz Kočevja, Dolge vasi, Mozlja in Rudnika. Končno število otrok bomo objavili, ko bodo zbrane vse prijave.

Res je, da so se javili tudi nekateri (vendar zelo redki), ki so spraševali koliko bodo prejeli za rejništvo.

Prijave še naprej prihajajo in so dokaz visoke humane in politične zavesti naših ljudi. Kdaj bodo kongoški otroci prispeli ni znano.

Boris Mikoš

PREDSEDNIK OLO Ljubljana

SEJA OBLOKOČEVJE

Razpravljali so o šolstvu

Kočevje, 27. februarja. — Danes je bila v Kočevju skupna seja obeh zborov Občinskega ljudskega odbora. Dnevni red je bil obširen. Najpomembnejša točka je bila: poročilo Sveta za šolstvo o materialnih vprašanjih našega šolstva, ustanovitev sklada za finansiranje šolstva, nižje glasbene šole v Kočevju in sprejetje odloka o dopolnilnem proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev in uslužbencev v višini 1,3 odstotka. Seji so prisostvovali tudi gojenci mladinske politične šole.

V kočevski občini imamo gimnazijo, 3 popolne osemletne šole in 19 nepopolnih osnovnih šol. Osemletke in nižje organizirane šole obiskuje okrog 2.800 otrok. Novi zakonski predpisi o šolstvu vnašajo precejšnje spremembe v finančnem poslovanju šol. Šole imajo tudi večje materialne izdatke, povečale so se plače prosvetnih delavcev itd. Potreba narekuje, da se ustanovi sklad za finansiranje šolstva.

Gimnazijo v Kočevju obiskujejo tudi otroci iz sosednjih občin (40 odstotkov). V bodoče bodo tudi te občine prispevale del stroškov za gimnazijo.

Lani so zaprli štiri šole. Učenci teh šol se vozijo v sosednje šole. Urejen je bil tudi prevoz otrok nižjih šol na osemletke. Vozijo se z avtobusom. 1. januarja letos je bil ukinjen regres za prevoz otrok z avtobusi. Tako so se prevozniki stroški povečali za 9 milijonov dinarjev. Ker plačajo starši le četrtino stroškov prevoza, je padlo breme večji del na občino.

Starši v Kolpski dolini se razburjajo, ker birokratski predpisi ne edovoljujejo prevoze šolarjev, ki so oddaljeni od šole do 4 km. Tako morajo otroci capljati za avtobusom peš, čeprav bi imeli v avtobusu dovolj prostora. Ta anomalija naj se čimprej uredi.

V Kočevju je nad 1.400 otrok, na razpolago pa imajo samo eno telovadnico. Telovadnica v Bračičevi šoli je razmeroma majhna in ne zadošča potrebam. Rešitev bo v novem domu telesne kulture. Nujno da se čimprej nadaljuje z gradnjo. Gradnja bo stala 88 milijonov. Prva etapa gradnje (predvidoma bodo začeli z gradnjo letos) bo stala 38 milijonov. Do občinskega praznika Kočevja 1. 1963 bo dom dograjen. V domu telesne kulture bo telovadnica in drugi prostori za telesno vadbo.

Družba skrbi, da bodo šole čim bolj urejene, da se bodo otroci v njih dobro počutili. Sedaj so v teku dela pri adaptaciji poslopja v Banja loki. Na Travi bo dograjena nova šola. Za dograditev bodo morali vložiti 8 milijonov din.

V Kočevju stalno narašča število otrok. Potrebe narekujejo gradnjo nove šole.

Ze doslej je 130 interesentov za glasbeno šolo. Za ustanovitev take šole so dani vsi pogoji. Prostor, ki je na razpolago, prav tako tudi najnujnejši instrumenti.

Po razpravi, ki je dopolnila poročilo predsednika Sveta za šolstvo, so odborniki sprejeli odlok o ustanovitvi sklada za finansiranje šolstva v občini Kočevje. Sklad

bo zavod s samostojnim finansiranjem. Upravni odbor sklada šteje 15 članov.

Prav tako so sprejeli odlok o ustanovitvi nižje glasbene šole v Kočevju. Šola bo poslovala kot zavod z upravnim odborom in samostojnim finansiranjem. Potrebe po taki šoli so bile v Kočevju že dolgo, zato ustanovitev glasbene šole toplo pozdravljamo. Nadar-

jeni učenci bodo lahko nadaljevali študij na srednji glasbeni šoli. Odborniki so sprejeli tudi več drugih odlokov, tako odlok o dopolnilnem proračunskem prispevku iz osebnega dohodka delavcev in uslužbencev v višini 1,3 odstotka in druge odloke. Podaljšali so tudi rok konstituiranja obrtnega centra »Oprema« Kočevje in rešili nekatere zadeve SLP.

7. MARCA OB 19. URI V SEŠKOVEM DOMU

- GOVOR OB DNEVU ŽENA
- DPD »SVOBODA« — DRAMA »VČERAJ POPOLNE«
- PO PROSLAVI DRUŽABEN VEČER V PROSTORIJI HOTELA »PUGLED«

Razgovor našega urednika z dr. Rozalijo Benčina

Zdravstvena zaščita

posvečamo zaščitnemu cepljenju otrok. Prav te dni cepimo proti otroški paralizni.

»In uspehi?« sem jo vprašal. »Vedno manjše število smrtnih primerov pri novorojenčkih, dojenčkih, nobenega primera smrti porodne, upadanje števila rahličnih otrok je le nekaj vidnejših uspehov, ki so posledica dobro organizirane preventivne. Tudi ljudje v zdravstvenim delavcem sedaj mnogo bolj zaupajo.

Vendar pa ni vse tako rožnato. Se vedno postavlja pretežno kmečko delo med nočnostjo velik problem. To povzroča prezgodnje porode in s tem nevarnost umiranja dojenčkov. Zdravstvena vzgoja je v tem pogledu zelo važna.

Doseči moramo, da se bodo naših ambulant in posvetovalnic posluževale vse žene. Tudi slaba stanovanja vplivajo na zdravstveno stanje negativno. Alkoholizem posvečamo pri nas precejšnjo pozornost.

Prav bi bilo, da bi stanovanjska skupnost hitreje reševala vprašanje otroških ustanov, ki so zaposlenim materam neobhodne.

Imamo še lepe načrte, ki bodo pomagali uveljaviti zdravstveno službo. To pa zahteva znatna finančna sredstva, ki jih sami nimamo dovolj. Naš uspeh bo v mnogočem odvisen od razumevanja merodajnih,« je zaključila dr. Benčinatova.

Prav gotovo skrb, da damo v današnji številki našega lista čim večji poudarek Prazniku žene ne bi bila popolna, če ne bi govorili tudi o zdravstvu dr. Benčinovo v Ribnici. Mnoge žene ribniške občine so ji iz srca hvaležne za vso skrb, ki jim jo posveča kot mati in zdravstvena delavka. Razgovor z njo je bil resen in je potekal v skrbni za zdravje naših žena in otrok.

»Pred dobrimi štirimi leti smo preventivno službo v Ribnici organizirali kot posebno zdravstveno dejavnost v sklopu zdravstvenega doma. Težave zaradi neprimernih prostorov smo rešili lani.

Res, kar zavidal sem jim nad prostornimi, lepo urejenimi ambulantnimi prostori. Pri Zdravstvenem domu so dogradili nov paviljon za preventivno službo žena in otrok.

»V okviru preventivne ambulate deluje dispanzer za žene s posvetovalnico za noseče, predporodno zaščito in kontracepcijo, dispanzer za otroke s posvetovalnico, ter šolska splošna in zobna ambulanta. Preventivno varstvo otrok želimo približati tudi oddaljenim krajem v občini.

Na terenu vrši redno patronažno službo patronažna sestra, prav tako tudi babice. Veliko važnosti

TOVARIŠICA ČESNIKOVA —
PREDSEDNICA SVETA
ZA VARSTVO DRUŽINE

Vso skrb družini!

Tovaršica Česnikova smo našli v razredu. Ker je predsed. Sveta za varstvo družine smo jo povprašali o delu tega sveta v Kočevju. Pogovor z njo je bil prijeten, čeprav smo govorili le o težavah. Iz njenega pa je dihala topla skrb za srečo otroka in družine.

Naloga našega sveta so težke in odgovorne. V naši socialistični družbi bi morali živeti srečno vsi, posebno otroci bi morali preživeti srečno mladost. Vendar temu vedno ni tako.

Roditelji se mnogokrat niso pripravili za najbolj odgovorno nalogo vzgojo otrok. Nekateri starši vzgajajo svoje otroke po zastarelih in nazadnjaških nazorih, težko je vzgajati otroke če sami niso vzgojeni. Alkoholizem ruši srečo družine in mir, ki je za vzgojo tako potreben. To je mnogokrat vzrok premajhna prizadevnost pri delu s tem v zvezi pa tudi manjši prejemki, ki imajo za posledico socialni problem. Vzgojni problemi nastanejo zaradi teh in drugih vzrokov. Mnogo sredstev vlagamo, da bi popravili tisto kar je zakrivila napačna vzgoja.

Tu so tudi otroci z duševnimi motnjami. Trudimo se da bi v Kočevju odprli vsaj dva oddelka za manj nadarjene otroke. Vzgojni zavodi so povsod prepolni naši otroci pa ostajajo brez primerne pouka. Prav vse bi radi usposobili za življenje.

Materam, ki so na delovnih mestih smo že pomagali odstraniti poglavite težave, saj smo ustanovili vrsto otroških ustanov in uredili družbeno prehrano.

Velike težave imamo z rejniško službo. Za otroke, ki nimajo pravega doma, poskrbimo s tem, da jih oddamo v zavod ali rejo. Slednje je boljše če imamo srečo in dobimo dobro družino. Potrebujemo bi še več družin, ki bi nudile takšnim otrokom nov topli dom.

Zgodi se, da gre mati v bolnico, majhni otroci pa ostanejo sami. Kam z njimi? Skušamo posredovati, da bi zakonca, ki želita sprejeti takšne otroke dobila večje stanovanje, da bi ta problem vsaj trenutno rešili. Prav gotovo pa bi bilo najprimernejše, da vrtci uredijo tudi sobe za nočenje, kjer bodo otroci lahko ostajali v takšnih primerih.

Vprašanje stanovanj je še posebno občutno.

Obe kočevski šoli imata toliko otrok, da je uvedba socialne službe prepotrebna. Učitelj mora vzgajati, ne more pa se še posebno ukvarjati s takšnimi problemi, ki včasih ogrožajo učni uspeh celega oddelka. Z uvedbo te službe bi se marsikaj rešilo.

Mnogo je še problemov, ki jih moramo reševati s skupnimi napor vseh, ki živimo v naši skupnosti, je zaključila tovaršica Česnikova.

Peti kongres SZDL Slovenije bo 7. marca v Ljubljani

Na Gospodarskem razstavišču v Ljubljani bo 7. marca začel s delom V. kongres SZDL Slovenije. Glavni odbor je že pripravil poročilo o delu med IV. in V. kongresom.

Predsednik Socialistične zveze Slovenije Miha Marinko bo imel referat o tekočih nalogah organizacij Socialistične zveze v komunalnem sistemu. V nadaljevanju bo kongres delal v treh komisijah.

Kongresa se bo udeležilo 720 delegatov. Povabljeni pa so tudi predstavniki Slovencev v Italiji in Avstriji. Tudi veliko število drugih gostov se bo udeležilo kongresa.

Občinska konferenca ZB v Kočevju

KOČEVJE, dne 1. marca. — Danes je bila v Kočevju občinska konferenca ZB NOV. Poročilo predsednika in vsesrpska razprava je osvetlila delo te organizacije, ki je dosegla v preteklem letu velike uspehe na vseh področjih svoje dejavnosti. Posredovali bomo nekatere najpomembnejše ugotovitve iz poročila in razprave.

Naša mladina ne pozna dovolj zgodovine NOB zato je dolžnost organizacije ZB, da posreduje

mladini slavnostne dogodke. Borci naj pripovedujejo doživljanje iz NOB v šolah. Mladina naj bo seznanjena z delom in vlogo protijudskega klera in domačih izdajalcev v času NOB.

Člani ZB so premalo seznanjeni s pravicami, ki jim jih nudi zakon v zvezi z dodatkom pri plačilu, pokojninskem pravaševanju itd. Zveza borcev naj pomaga, da bodo vsi upravičenci seznanjeni s temi stvarmi, pomaga naj jim pri zbiranju dokumentov, ki so potrebni za uveljavitev pravic, katere nudi borcev zakon.

Z zdravstvenimi vprašanji borcev se je ZB temeljito ukvarjala. Ugotovljeno je, da je precejšnje število borcev izčrpanih in bolnih. Tem ljudem naj nudi ZB še posebno skrb.

Pomanjkanje stanovanj predstavlja še pereč problem. Glavni odbor ZB NOV je dodelil lani za najnujnejše primere 7.500.000 din. Ta denar je omogočil, da so dobile štiri družine stanovanja.

Letošnje leto je jubilejno. Centralna proslava bo v Dragi. Ob tej priliki bodo v Dragi odkrili spomenik padlim borcem. 4. julija bo proslava na Rudniku, združena s proslavo Dneva rudarjev. Poleg teh bo še vrsta drugih proslav in prireditvev. Zveza borcev Vas-Fara bo odkrila spomenik in spominsko ploščo. Spominske plošče bodo odkrili tudi v Banja loki, Mozlju in Dolgi vasi — Livoldu. V jubilejnim letu naj velja posebno skrb zgodovinsko-spomeniški dejavnosti. Nadaljevali bodo z zbiranjem zgodovinskih dokumentov in fotografij. Letos naj se zaključijo s pisanjem spominov borcev in aktivistov o predvojnem delu KPJ in dogodkih iz NOB. Zgodovinska komisija, ki je opravila lani veliko delo naj ob sodelovanju krajevnih organizacij in borcev tudi

letos dela s takim uspehom kot doslej.

V kočevski občini deluje 24 krajevnih organizacij ZB s 2.221 člani. To nam pove, da predstavlja ZB v občini močno organizacijo, ki ima zelo pomembno vlogo v današnjem družbenem dogajanju.

Pri Obč. odboru ZB NOV deluje tudi sekcija internirancev. Izvršen je bil popis vseh internirancev in zapornikov v času NOB. Narejen je bil zbirni pregled posameznih zapornikov in taborišč. V pomoč delu Obč. odboru ZB je sedem komisij, ki so bile lani zelo delovne.

Na konferenci je bilo poudarjeno, da bo treba storiti še več za strokovno izobraževanje članov. Borci naj se izobražujejo. To jim je omogočen potom Delavske univerze, Dopisne šole itd. Pravico za izobraževanje v šolah za odrasle naj imajo tudi otroci padlih borcev.

Delegati so razpravljali o raznih vprašanjih iz dela in življenja organizacij ZB. Poudarili so, da je treba ohraniti lik borca. Pri preverjanju o sodelovanju v NOB naj bodo organizacije objektivne, vendar pa previdne. Letos naj se uredi prekop padlih borcev, kjer tega še niso storili. Organizirajo naj se skupinski ogledi mladine v partizanske bolnice.

Naloga ZB so zelo obširne. Najpomembnejše so: izvedba proslav v počastitev 20. obletnice vstaje, vzgoja mladine, ideološko izobraževanje članov, skrb za borce, otroke padlih borcev in njihova vzgoja.

Na konferenci so govorili tudi o drugih vprašanjih, tako o utrjevanju organov družbenega in delavskega samoupravljanja, gospodarskem napredku komunne, novih gospodarskih predpisih, strokovnih kadrih, življenjskih pogojih in drugem.

Izvolil so nov občinski odbor ZB, nadzorni odbor ter delegate za okrajno konferenco ZB. Novemu vodstvu želimo veliko uspehov pri delu.

DOMA IN PO SVETU

Zgodovinski mejnik

BEograd, 28. februarja. — V Beogradu se je začelo plenarno zasedanje Zveze ljudske skupščine. To zasedanje je po svojem pomenu za razvoj naše socialistične skupnosti in gospodarnosti eno najvažnejših zgodovinskih mejnikov. Na skupni seji obeh skupščinskih zborov je podpredsednik ZIS Mijalko Todorović podal ekspoze o preloženih spremembah gospodarskega sistema, potem sta oba zbora na ločenih sejah začela razpravo o predloženih spremembah.

Dnevni red zasedanja je izredno obsežen, saj obsega preko 30 točk. Številne točke dnevnega reda obeh zborov so enake, ker sta oba zbora pristojna za njihov sprejem. Med skupnimi točkami naj omenimo predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o delovnem razmerju, predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o delovnem razmerju, predlog zakona o bankah, predlog zakona o kreditnih in drugih bančnih poslih, predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o delovnem razmerju, predlog zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o pokojninskem zavarovanju, predlog odloka o spremembah tarif za prevoz potnikov in blaga na železnicah ter razni predpisi v zvezi z delitvijo dohodka.

Tito v Gani

AKRA, 28. februarja. — Predsednik Tito s spremstvom se je ob 12.10 po ganskem času izkrcal na tla prijateljske Gane. Predsednikov prihod je pozdravilo 21 topovskih salvi in več tisoč ljudi, ki so vzklikali »Akaaba!« — »Dobrodošel!« Visokega jugoslovanskega gosta je sprejel predsednik Gane dr. Nkrumah. Snidenje je bilo zelo pristržno. Ganski predsednik je zaželel predsedniku Titu dobrodošlico v kateri je med drugim dejal, da je zelo srečen, da lahko pozdravi drage goste iz prijateljske Jugoslavije. Na dobrodošlico svojega gostitelja se je predsednik Tito najprej zahvalil za prisrčen sprejem. Med drugim je dejal tudi, da obe deželi vežejo mnoge stvari, ki imajo splošen interes na mednarodnem planu. To pa so predvsem boj za mir, boj proti kolonializmu ter boj za lepše in pravičnejše odnose med narodi v svetu.

Maroški kralj umrl

RABAT, 28. februarja. — V Rabatu so pokopali umrlega maroškega kralja Mohameda V. Pokopali so ga v mešaji iz XI. stoletja, ki jo je zgradil eden izmed prednikov umrlega kralja. Vzdržal poti, po kateri je šla pogrebna povorka, se je zbralo okrog milijon ljudi. Mohameda V. je nasledil njegov sin kralj Hasan II.

Ljudstvo podpira osrednjo vladu

STANLEYVILLE, 28. februarja. — Poveljnik nacionalne kongoške vojske general Lundula je izjavil, da dejavnost OZN v Kongu ni izpolnila upov osrednje vlade in kongoškega ljudstva. General je podal tudi oceno vojaškega položaja v Kongu. Opozoril je na široko podporo, ki jo nudi prebivalstvo raznih pokrajin osrednji vladi in njeni politiki. Na strani osrednje vlade je znaten del prebivalstva Katange in Ekvatorialne pokrajine ter ogromna večina ljudstva v pokrajini Leopoldville in Kasai. General Lundula je tudi dejal, da namerava osrednja vlada ustanoviti močno in resnično ljudsko armado.

Ali bo rešeno alžirsko vprašanje?

PARIZ, 28. februarja. — Tunizijski predsednik Burgiba je pred odhodom v Rabat izjavil novinarjem, da je moč že v nekaj dneh ali nekaj tednih pričakovati nove vesti v zvezi z alžirskim vprašanjem. Krogi, ki so blizu generalu de Gaulle, komentirajo sporočilo o francosko-tunizijskih razgovorih kot možnost za začetek konca vojne v Alžiriji. Ti krogi tudi sodijo, da je praktično že dosežen sporazum o francosko-alžirskih stikih.

Rimski parlament o slovenskem šolstvu

TRST, 1. marca. — V Rimu, v zakonodajnem odboru parlamenta so začeli razpravljati o treh zakonskih predpisih za slovensko šolstvo v Italiji. Za razliko od dosedanjih razprav o posameznih zakonskih predlogih bodo kot kaže — tokrat upoštevali vse tri osnutke komunističnega, socialističnega in vladnega.

Uznamenju pomladi

K. ORAŽEM

Beležnica je polna vtisov s srečanj in razgovorov z Gorniki. Se vedno so mi živo pred očmi podobe ljudi, s katerimi sem se srečal, klepetal z njimi in zapisoval.

»Kmalu se spet oglasi«, mi je naročala partizanska mati Marija Ivančičeva iz Petrinca. Dolgo sva govorila o tem in onem. Kljub sedmim križem, letos bo namerila že 71 let, je še vedno živahna, delavna, pozorna na vse kar se dogaja v domačem kraju. Ljudje jo imajo radi, zaupajo ji.

»Ne dajo mi miru« je pripovedovala. »Pred kratkim smo imeli občni zbor krajevne organizacije ZB. Ponovno so me izvolili za predsednika. Tudi na občnem zboru krajevne organizacije RK so mi spet zaupali dolžnost predsednice. Poleg tega sem tudi predsednica krajevne organizacije Zveze vojaških vojn invalidov Sodražica.«

Na občnem zboru ZB so sklenili, da bodo v jeseni odkrili na novi šoli spominsko ploščo Gornikom, ki so padli v NOB. Sedaj je polna načrtov, da bo spominska plošča res dostojna spominu žrtev. Ob odkritju bo tudi večja proslava. Na vse to je treba misliti in se pripravljati že sedaj.

Občudoval sem to ženo in njeno razgledanost. O vsaki stvari pove svojo sodbo naravnost. »Boli me, če vidim napake«, je pripovedovala.

Z učiteljico Marijo Košmrlovo sva se srečala pred staro šolo. Povabila me je naj si ogledam njihovo kulturno dvorano, v kateri prirejajo prireditve. Prostor je skromen, vendar za silo gre.

V gornjih prostorih zgradbe je šolska učilnica. Za kratek hip sem »pokukal« v učilnico. Bil je odmor. Učencem sem zastavil nekaj vprašanj o Prešernu, potem pa smo se zmenili, da bodo napisali nekaj prispevkov iz narodnoosvobodilne vojne za »Novice«. Po ogledu šolskega inventarja, sem zaželel to. Košmrlovo veliko uspehov pri pouku v novi šoli, ki bo predvidoma kmalu dograjena.

Iz Gore je prelep razgled na bližnjo in daljnjo okolico. Doline in globače ter vasi z rdečimi strehami so se mi zdele tako blizu. V daljavi so se razkazovali gorski velikani — Triglavsko gorje, Kamniške Alpe — pokriti s snežno odejo. Bil je prelep pogled na to lepoto. V ta čarodejni krog so se same od sebe vključile gornjske vasi — Petrinca, Kračali, Kržeti, Betonovo...

»Da, pri nas so vsi pogoji za razvoj turizma, samo začeti bi bilo treba z delom.« France Peček, občinski odbornik in član odbora vseh organizacij, kar jih imajo na Gori, je pripovedoval, da bi morali v njihovem kraju začeti s turizmom. »Sami ne pomnimo nič, potrebna bo pomoč skupnosti... V bližini je dom na Travnici gori, na drugi strani so Kadice. Povežimo oboje z Goro, ki je na sredi obeh turističnih privlačnosti. Turizem bo s tem veliko pridobil.«

Tovariša Pečka sem dobredno znal z dela. Vozil je gnoj na njivo. Medtem, ko je imel konj »ne-

prosto volen« odmor, sva midva razpravljala o problemih, ki tarejo ljudi na Gori.

»Mladina beži od doma, ker se nima v domačem kraju kje zaposliti. Treba bi bilo organizirati delavnice, kjer bi dobili ljudje zaposlitev. Delovne prostore bi imeli v stari šoli. Zemlja tu ne rodi tako kot v dolini. Tudi gozdarstvo in živinoreja ne moreta dati vsem dovolj kruha...«

Beseda je tekla tudi o drugih stvareh. Za otroke višjih razredov, ki obiskujejo osemletko v Sodražici, bi bilo treba poskrbeti, da bi se vozili z avtobusom v šolo. Potem sva govorila o zadovoljstvu ljudi, da imajo skoraj vsake 14 dni filmske predstave, večkrat tudi polna predavanja. Hvaležni so Delavski univerzi v Ribnici za njihov trud... Že dve leti je od tega, ko so zbrali Gorniki za 500.000 din lesa, denar je naložen na banki ter nakupili za 200.000 din električnega materiala. Vse to je namenjeno za gradnjo transformatorja. »Izgleda, da se bo stvar le premaknila iz mrtve točke, da bomo dobili kmalu transformator ter industrijski tok. Ljudi nam bodo boljše svetile in motorje bomo brez skrbi napregli...« je zaključil tov. Peček.

V Kračalih sem se med drugim srečal tudi z Boternim očetom.

»Mladina odhaja od doma, doma ostajamo pa stari fantje«, se je pošalil. Ne vem, kam bomo prišli, če bo šlo tako naprej. Mladi sanjajo o motorjih, avtomobilih, kdo bo pa delal...«

Ko sem se za krajši čas ustavil pri Rokovih, je dveletni Jožek zatrdel, da bo, ko bo velik, vozil »motel«. Prepričan sem, da se bo vozil z motornim kolesom, prav tako tudi leto starejši bratec, ki v otroški naivnosti govori, da bo zdravnik. Njun sedem mesecev stari bratec še ni povedal, »kakšen poklic si bo izbral«, ker še ne zna govoriti, vendar pa dvomim da bo kmetoval tako kot njegov oče. Časi se spreminjajo tako hitro, da jim komaj sledimo. Struktura prebivalcev se spreminja iz leta v leto — v korist industrijskih delavcev. Vse to nujno sili na modernizacijo kmetijstva, ki bo omogočila z manj delovne sile boljše obdelavo zemlje.

Lahko bi na široko pripovedoval, kako se staro lomi z novim v marsikateri domačiji s hudimi krčmi. Staro se umika novemu, katero prinaša čas nove generacije. Kakor drugod, tako živijo tudi na Gori v znamenju pomladi, ki bo prinesla tudi v ta oddaljeni predel val novega življenja. V rokah ljudi samih je, kako bodo napeli jadra...

T e dni poteka 75 let, kar se je rodil v Vodichah nad Ljubljano M. Trost, šol. uprav. v pok. Maturiral je l. 1908 na učiteljsko v Ljubljani. Prva leta službe je prebil v Logatcu, St. Rupertu in na Raki. Nato pa je bil premeščen v prijeten kraj Dolenjo vas pri Ribnici. Že tu je M. Trost uvidel, da se brez petja ne da izhajati. Ustanovil je pevsko društvo, ki ga je vodil kot šolski upravitelj več let svojega službovanja na dostojni višini.

Kot sin ugledne in napredne učiteljske družine je tudi svoje tri sinove vzgojil v naprednem duhu. Tudi njemu ni prizanesla prva svetovna vojna. Moral je obleči

Mirko Trost - 75-letnik

vojaško suknjo. Preživel je polna 3 leta v ruskem ujetništvu. Med okupacijo je bil kot zavezenec Slovenec preganjan in zaprt. L. 1921 je prišel v Kočevje kot pomočnik šolskega nadzornika. Ker izvira iz zelo nadarjene glasbene družine, je bila tudi njegova veselje in strast slovenska pesem. Takoj je ustanovil pevski zbor, ki ga je vodil vse do druge svetovne vojne. Ta je bil ta čas eden naj-

boljših zborov v Sloveniji. Pod njegovim vodstvom je pevski zbor priredil okrog 40 umetniških koncertov. Za njegovo neumorno delo na kulturnem polju je bil poleg večjih priznanj, odlikovan tudi z medaljo dela in srebrno republiško značko. Kljub upokojitvi leta 1946 ni prenehal z delom. Počel je vse do leta 1956. Tokrat pa je klonil. Smrt se ni izognila njegovega doma, pobrala mu je dobro ženo in 2 sinova.

Zelimu mu, da uživa zasluženi pokoj, mi pa obljubljam, da bomo nadaljevali ono, kar nam je zapustil — lepo slovensko pesem. Kot požrtvovalnega učitelja, dobrega pevca, odličnega solista so poznali daleč naokrog. Zato za njegov praznik še enkrat naše veliko spoštovanje. Zelimu še mnogo, mnogo sončnih in zdravih let ob strani njegove skrbne družine.

Pripravljajo se za festival

Turistično olepševalno društvo Ribnica uživa med ljudmi velik ugled. Imajo okrog 350 članov. Društvo skrbi za zunanji izgled Ribnice. Ne omejujejo pa se le na nasade in parke. Njihova skrb so tudi fasade ribniških hiš. Lastnik stavbe, ki bo najlepše uredil fasado svoje hiše bo prejel posebno nagrado društva.

Ce bi imeli denar bi zgradili ob poteh, ki vodijo na turistične postojanke lesene kočice — postajališča, ki bi nudile ob slabem vremenu turistom varno streho. Koče pa bi lahko uporabljali tudi gozdarji, lovci in drugi.

Na Veliko goro je dostop precej težak. Zato nameravajo zgraditi

žičnico na Veliko goro. Uredili jo bodo po izseku v gozdu, kjer je bila do nedavnega gozdna žičnica. Žičnico bo ribniški turizem veliko pridobil. Z vrha Velike gore vodi pot do Jelenovega žleba.

Letos bo v Ribnici ribniški festival. Turistično društvo bo prispevalo lep delež. Pripravili bodo sejum suhe robe in spominkarstva v okviru festivala. Svoj prispevek bodo dali tudi v proslavah skupno z ostalimi organizacijami.

TOD ima tudi trgovino v kateri prodajajo spominkarske izdelke. Trgovina se bo v kratkem osamosvojila, vendar pa bo tudi v bodoče pod pokroviteljstvom društva. Trgovina je sama na sebi najboljša reklama za ribniške posebnosti in turizem.

Sodelovanje z društvom jamarjev in lovci je zelo dobro. Vsi se trudijo in sodelujejo v skupnih prizadevanjih za razvoj turizma. Rezultati tega dela so že vidni.

Občni zbor društva, ki bo v kratkem bo dal članom konkretna napotila za letošnje delo.

● AVTOBUS V HIŠI

Mister Frank Scattergood se je po večerji pravkar povzpelo v prvo nadstropje svoje enodružinske hišice v Ikostonu (srednja Anglija), da bi legel k počitku, ko je naenkrat počilo in zagrmelo, kot da bi v hišo udarila bomba. Mož ni imel niti toliko časa, da bi se prestrašil, ko je že sedel na stehi avtobusa.

Avtobus je na poledeneli cesti pričel drseti, zaletel se je v hišo, prebil steno, pristal v dnevi sobi ter s streho dvignil strop spalnice. Sofer se je nepoškodovan izkopal izpod ruševin. Ker pa je med drčanjem prejel podrl še nekaj jelk, je bil hladilnik avtobusa lepo »okrašen«.

Takšen kakor vsi

FRANCE TRAMPUS:

Mesto je bilo za njima. Jug, ki je bučal med golimi vejami in tajal še zadnje kupčke snega pod grmovjem, je prinesel včasih pisk lokomotive s kolodvorov. Naenkrat je narastel, zatulil mimo in odvihral naprej, da sta Marko in Vida, ki sta hodila hodila objeta po cesti, ostala v zatišju.

S ceste sta zavila po stezi. Markova levica je stiskala Vidino, desnica pa je počivala na njeni rami. Marku se je zdelo, da tako miren že dolgo ni bil. Se ni minila zima, že se ga je polastil nemir. Na predavanju je še hodil, doma pa ni mogel napraviti ničesar več. Sedel je k računalni, poskusil risati — toda ni šlo. Tudi danes popoldne je porinil v miznico šestila in tuš, preklel ležaje in odšel v mesto.

Po ulicah je srečaval le tuje obraze. Starejše je skoro zmerom prezrl, oči so se mu ustavljale na mladih ljudeh. Iz njih je žarelo veselje. Srečaval je svoje znance z dekleti. Najpogostejše ga niso videli. Dohajal je fante, ki so počasi hodili po pločnikih in se vpraševali, ali čakajo na svoja dekleta, ali pa so, kakor on, hoteli ubežati pusti samoti. Včasih je tudi on spremljal svojo Katico. A njuni poti sta se ločili. Katica je že od jeseni v domači vasi. Pravi-

vijo, da se bo poročila. Naj se. Sedaj mu ni bilo zanjo nič več — le škoda, da so minili tisti časi. Od takrat dalje pa le nemirna samota...

Desnica je zdrsnila z Vidine rame in krepko prižela njeno telo ob njegovo. Njuni lici sta se približali, se dotaknili in spet oddaljili. Marko je premišljal o njej. Poznal jo je še kot otroka. Bila je živahna in glasna. Ko je končala nižjo gimnazijo, so jo poslali v mesto. Se ni minilo pol leta, so že jele v vas prihajati novice, da v mestu prebije vse večere na ulicah in v parkih. Domov je le redko prihajala. Njena mati, ki je vedno s ponosom govorila o Vidi, ki je vodila s seboj v cerkev, kjer sta bili pevki. Pravila je veselo, da bo njena hči kmalu učiteljica. Bila je zaverovana vanjo, saj ji je ostala samo ona, ko sta ji med vojno padla mož in sin. Namigovanj sosedov ni hotela razumeti, naravnost pa ji o hčerinem življenju v mestu ni nihče ničesar povedal.

Našla sta klop in čeprav je bila vlažna, sta sedla. Marko je začel:

»Ali se pogosto spomniš na domačo vas?«

»Bom kar odkrita: malokdaj. Bolj mi je všeč mesto. Tu je življenje. Kar napraviš doma,

o tem govori vsa vas. Človeka ne razumejo. V mestu mi bolj ugaja.«

Pogovor je zastal. Marko ni vedel, kaj naj govori. Vida pa je pričakovala, da ji bo zdaj, zdaj spregovoril nekaj velikega.

»Zakaj si pustila učiteljsko?«

Ozrla se je vanj, da je čutil na licu njen lahen dihanje.

»Tebi bom povedala po pravici. Padla sem. Pretežko je zame. Sedaj si ne morem misliti sebe kot učiteljice. Da bi bila kje na vasi vzgled lepega življenja? Kje neki! Rada bi živela polno življenje. Ta administrativni tečaj mi je mnogo bolj všeč. Čez pol leta bom samostojna. Pomislil, samostojna in svobodna.«

»Vidiš, tudi jaz pogostokrat mislim o življenju. Studiraš — in najlepša leta minevajo. Saj si lahko urediš primerno življenje, a se ti vseeno zdi, kot da pišeš iz kozarca, ki ima komaj omočeno dno. Želim si življenja, ljubezni...«

»Kakor jaz,« je dahnila po trenutku molka. Obraz sta se približevala. Ona je zadrževala dihanje in čutila na ustnicah njegovo sapo. Markove ustnice so šepnile:

»Vida! in se vsesale v njena usta pijoč iz njih dolg poljub.

(Nadaljevanje)

Dobro napredujejo

Prebivalci Velikega Osolnika imajo žalostne spomine na leto 1949, ko je požar v vasi upepelil osem stanovanjskih hiš in gospodarskih poslopij. Takrat na Velikem Osolniku še niso imeli gasilskega društva. Prav ta požar je dal pobudo, da so ustanovili leta 1952 gasilsko društvo.

Pri ustanovitvi so bile težave, ker ni nihče gmotno pomagal. Občinska gasilska zveza nam je dala nekaj sredstev, večinoma pa smo prispevali sami ter s tem sredstvi kupili ročno brizgalno. V društvo so stopali vedno novi člani. Društvo se je krepilo. Kmalu smo bili sposobni, da smo sodelovali pri gašenju požarov kjerkoli je bilo potrebno.

Brizgalno smo imeli in ostalo orodje, nismo pa imeli gasilskega doma. Začeli smo z gradnjo doma istočasno pa tudi z gradnjo nove šole. Oboje smo spravili pod eno streho. Delali smo z voljo in pripevali veliko prost. delovnih ur. Večkrat nas je obiskal tudi bivši predsednik kočevskega okraja Janez Pirnat. Obljubil nam je materialno pomoč. 1956. leta je bil dom dograjen.

Naša ročna brizgalna ni več odgovarjala svojemu namenu. Kupili smo motorno brizgalno in gumi voz za prevoz gasilcev. Sredstva smo zbrali s prostovoljnimi prispevki. Precej so nam vrgle tudi veselice. Veliko pomoč nam je nudila tudi Okrajna gasilska in Občinska gasilska zveza. Tako smo z združenimi močmi dobili motorno brizgalno in gumi voz.

Želja nas vseh je, da bi gasilsko društvo na Velikem Osolniku tudi v bodoče tako napredovalo kot je doslej in da bi gasilci posvetili še več časa strokovnemu izpopolnjevanju.

K. M.

POGOVOR

»No, kako je bilo v Ljubljani, Tine?«

»E, še kar, samo trava je predraga.«

»Kakšna trava?«

»Veš, 100 din sem plačal, ker sem v Tivoliju ležal na travi. Koliko bi pa šele plačal, če bi se pasal po njej?!«

Navedeni sestavek je napisal učenec Anton Rački iz osnovne šole Vas-Fara. Vsaka nova stvar, pa naj bo še tako koristna, nalepi pri nekaterih ljudeh na odpor. Tako je bilo v nekaterih krajih tudi z organiziranjem gasilstva. Naslednji sestavek nam o tem zgornjo pripoveduje. Sicer pa preberite.

Bila je nedelja. Dan se je nagibal k večeru. Takrat je bila jesen in kmetje so trudni od dela počivali. Nekaj se jih je zbralo pri Tomažu, da bi se pogovorili o domačih stvareh in si skrajšali nedeljsko popoldne.

Ker je bilo še precej toplo, so sedeli na dvorišču. Kadili so kakor za stavo, pili prvi mošt in žganje ter se pogovarjali.

To se ve, da je imel Tomaž prvo besedo, ker so se sosedje zbrali pri njem in so bili njegovi gostje.

»Letos imamo kar lepo jesen. Če bo tako naprej, smo lahko zadovoljni. Letina bo dobra. Tudi sadje lepo kaže,« se je oglašil Jaka. Nato je Tomaž povedal svoje: »Krompir in otavo smo že pospravili. Prvo sadje tudi. Sedaj nam ostane še koruza, repa, pesa, korenje, zelje, potem bo pa treba orati za ozimino, še prej pa pospraviti ajdo in sadje... Dela nam ne bo zmanjkalo!...«

»Nekaj novega sem slišal,« je povedal Jaka.

»Kaj? No, kaj?« so silili radovedno kmetje.

»I, kaj bi. Včeraj sem šel v Log h kovaču, pa sem se spotoma ustavil pri županu. Pa mi govori župan o nekem gasilskem društvu. Vrag vedi, kaj je to! Pa pravi,

vi župan, da so se nekateri že zapisali. Ponekod kar cele vasi. Pravijo, da se bomo morali tudi mi. Pa sem rekel: »Očja župan, kakšno pa je to društvo? Pa mi je rekel, da bodo čuvali nas vse pred ognjem.« Vrag vedi, kaj je to! In še mnogo drugega mi je povedal župan. Pa kaj, ko si nisem mogel vsega zapomniti.«

»Kaj, kaj? Seveda, denar bi radi pobirali. Potem bodo pa jarce kupovali in debelo jedli, ko bo pri nas gorelo.«

»Saj to je tudi rekel župan,« se je oglašil Jaka.

»Kaj je rekel, da bodo jarce jedli?«

»Ne, ne, da bo treba plačati članarino.«

»In potem bodo kupili jarca.«

»Ne, rekel je da bodo kupili brizgalko in gasilsko orodje. In da se bodo učili.«

»Kje se bodo učili?«

»Menda ne v štedilniku?«

»I, ja. Hišo bodo zažgali, pa se bodo učili gasiti,« je modroval Miha.

»O, da bi jim zgorel gasilski dom!«

»Ha, ha, ha, ta bi bila pa prava,« so se smejali kmetje.

»Meni ni treba nič gasilskega društva. Kolikor mi bodo gasilci pogasili, si lahko sam,« se je košatil Tomaž.

Med tem, ko so tako kritizirali gasilsko društvo, ki ga še ni bilo, je prišel iz sosednje vasi fant France.

»Dobro večer, vaški možje!«

»Dobro večer, dobro večer! Kaj bo novega?«

»Ja, prišel sem zaradi društva, ki ga nameravamo ustanoviti.«

»Že vemo, že vemo! Ne boš nas preslepil.«

»Toda pogledite. To bi vam bilo koristno. Če bi...«

»Kar tiho bodi! Ne boš nas prevajal, ne. Nisi na prave nalete!«

»Menda se ne bojite tiste majhne članarine, ki vam...«

»Ja, ja,« se je oglašil Tomaž.

»Saj sem rekel. Za denar se jim gre.«

»Ampak pomislite malo...!«

»Nič ne bomo mislili. Ti kar

prišli še iz drugih vasi. Niso se sestali pri Tomažu, ampak pri županu. To je bila važnejša stvar. Nameravali so namreč delati vodovod. Nekateri so bili zato, da se vodovod zgradi, drugi ne.

Luka se je oglašil:

»Potrebno je, da ga zgradimo. Ko zagledam v studencu tiste zelene alge, se mi obrača želoce.«

Pa ga je zavrnil Matija:

»Nič ni treba vodovoda. Očisti

tudi volje niso imeli. Nekateri so se celo upirali.

Zemlja pa je ostala neizsušena in voda jo je nadalje uničevala. In zopet so tekli dnevi in so pretekli meseci in so prešla leta.

Pa se je zgodilo nekega poletnega dne prav v tisti vasi, kjer so bili možje tako trdovratni, tole:

Bilo je poleti in vročina je pripekala. Ljudje so na travnikih obračali seno. Jožek in Tine sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec vasi pod kozolec, kjer se je sušilo žito.

Ko sta sedla, je Jožek privlekel iz žepa lepo novo škaflo, polno cigarete. Tinetu so se kar usta raztezala ob pogledu nanje. Sam pa je vzel iz žepa vžigalico. Lepo sta bila sama doma. Pa je vprašal Tine Jožeta:

»Imaš?« In je Jože odgovoril: »Imam.«

Bila sta dogovorjena. Ne da bi se kaj govorila, sta stekla na konec

SPREMEMBE V POKOJNINSKEM ZAVAROVANJU

PREJŠNJI TEDEN JE ZAKONODAJNI ODBOR ZBORA PROIZVAJALCEV ZVEZNE LJUDSKE SKUPŠČINE RAZPRAVLJAL O PREDLOŽENIH SPREMEMBAH IN DOPOLNITVAH V ZAKONU O POKOJNINSKEM ZAVAROVANJU. ZARADI IZREDNEGA ZANIMANJA NAŠIH BRALCEV ZA TE SPREMEMBE POSREDUJEMO V CELOTI PREDLOG NOVIH POKOJNINSKIH OSNOV IN NEKATERE BISTVENE SPREMEMBE, KI SO JIH PREDLAGALI.

daj najnižji naj bi bili sedaj razvrščeni v VIII. razred, pokojninska osnova pa naj bi se povečala od 13.950 na 18.500 din.

OSEBNE INVALIDNINE

Za 10 % naj bi se povečale predvsem invalidnine tistih oseb, ki potrebujejo nego in pomoč druge osebe. Posebni dodatek naj bi

Pokojninske osnove se bodo znatno povečale

V I. zavarovalnem razredu se povečuje pokojninska osnova od 36.750 na 39.500 din (za 7,5 odst.), v I. razredu od 31.500 na 34.200 (za 8,6 odst.), v II. razredu od 27.500 na 30.000 din (za 9,1 odst.), v III. od 24.500 na 27.100 (za 10,6 odst.), v IV. od 22.350 na 24.750 (10,7 odst.), v V. od 20.500 na 22.900 (11,7 odst.), v VI. od 19.500 na 21.300 (za 11,8 odst.), v VII. od 17.650 na 19.850 (12,5 odst.), v VIII. od 16.300 na 18.500 (za 13,5 odst.), v IX. od 15.100 na 17.200 (za 13,9 odst.), v X. razredu od 13.950 na 16.000 (za 14,7 odst.), v XI. od 12.800 na 14.800 (za 15,6 odst.), v XII. od 11.800 (za 12,7 odst.), v XIII. od 10.950 na 12.800 (za 16,9 odst.), v XIV. od 10.100 na 11.900 (za 17,8 odst.), v XV. od 9.350 na 11.100 (za 18,7 odst.), v XVI. od 8.750 na 10.450 (za 19,4 odst.), v XVII. od 8.200 na 9.900 (za 20,7 odst.), v XVIII. od 7.750 na 9.450 (za 21,9 odst.), v XIX. od 7.350 na 9.050 (za 23,1 odst.), in v XX. razredu od 7.200 na 8.950 dinarjev (za 24,3 odstotka).

Sedanji predpisi o pokojninskem zavarovanju niso več v celoti ustrezali. Zato so bile spremembe in dopolnitve v pokojninskem zavarovanju nujne.

ZAPOSLITEV UPKOJEN-CEV BO OMEJENA

Dosedanji predpisi niso omejevali pokojnine s podaljšanjem zaposlitve. Nekateri upokojenci so na ta način prejeli celo večje dohodke kot pred upokojitvijo. Zaposlili so se celo na nižjih delovnih mestih samo da se jim je s podaljšanjem delovne dobe večala tudi pokojnina.

Predlagajo naj bi se po spremembah povečala pokojnina 5 % za vsako nadaljnje leto dela, vendar pa največ lahko do 50 % polne osebne pokojnine. To le tistim zavarovancem, ki jim je delovni odnos podaljšal s posebno odločbo ali sporazumom. Za čas take zaposlitve naj bi upokojence prejemal le polovico pokojnine.

Drugi predlog pa pravi, da bi zavarovancu, ki zahteva polno zaposlitev čeprav je izpolnil pogoje za pokojnino in bi bil še naprej polno zaposlen, pokojnine v tem času ne izplačevali.

Pristojni organi smatrajo, da bo to preprečevalo neomejeno višanje dohodkov kot je bilo to do sedaj.

Tudi delo v Kmečkih združenjih naj bi se upoštevalo v pokojninskem stažu.

Delo v kmečkih delovnih združenjih se do sedaj ni upoštevalo pri stažu za pridobitev pokojninske pravice. Spremembe predvidevajo, da se tudi delo v teh združenjih šteje za pokojnino. Vendar pa naj bi kmetijske združenje, ki od 1. junija 1954 do 31. decembra 1959 niso prijavile svojih članov, ki so bili z njimi v delovnem odnosu, plačale prispevek za zavarovanje in prijavile te osebe.

POKOJNINE UDELEŽENCEV NOV

Udeleženci NOV, upokojenci so s predloženimi spremembami prišli v znatno boljši položaj. Namesto X. razreda, ki je bil do se-

se jim povečal od 9.000 na 10.000 dinarjev. Tudi maksimalni znesek dodatka naj bi se povečal vsem vojaškim invalidom, ki imajo pravico do tega.

DRUŽINSKE POKOJNINE BODO VIŠJE

Po navodilih naj bi se odstotek družinske pokojnine povečal za enega člana na 70 %, za dva na 80 % za tri na 90 % in štiri do polne pokojnine umrlega zavarovanca. Če družinska pokojnina pripada le otrokom pa naj bi ti odstotki znašali po številu otrok 50, 65, 80 in 100 odstotkov.

O vseh omenjenih spremembah razpravljajo Zvezni izvršni svet in pristojni odbori. Veljavni bodo, ko jih bo sprejela Skupščina, ki zaseda te dni.

Občinska konferenca ZB NOV v Ribnici

Občinska konferenca ZB NOV ki je bila preteklo nedeljo v Ribnici je obravnavala predvsem skrb za borce, uveljavljanju njihovih pravic, ki jim daje družba, vzgojo mladine, strokovnemu izobraževanju ter o pripravah na 20-letnico vstaje. Poleg delegatov iz vseh predelov občine, sta prisostvovala konferenci tudi predstavnika OO ZB NOV tovariša Kopitar in Jeriha.

Organizacija ZB šteje 766 članov. Se vedno pa je izven organizacije nekaj ljudi, ki so sodelovali v narodnoosvobodilnem gibanju pa niso člani. Organizacije naj letos zaključijo s sprejemanjem. V pomoč delu Občinskega odbora ZB NOV je pet komisij. Najaktivnejša je bila komisija za priznavanje delovne dobe.

Vojni napori, internacije, zapori, mučenja so načeli zdravje številnih borcem. Umrljivost borcev je za 10 % nad povprečjem ostalega prebivalstva. Analize, ankete, zdravstveni pregledi so pokazali, da je večje število borcev bolnih. Skrb za zdravje borcev je bila že doslej precejšnja, v bodoče pa bo še večja. Letos bo zdravniško pregledano 200 borcev, ki so sodelovali v NOV v letih 1941, 1942 in

1943, drugo leto pa pridejo na vrsto ostali borci.

Nad 15 borcev in njihovih družin živi v slabih stanovanjih, ki so last SLP, za popravilo pa se nihče ne zmeni. Več članov ima nedograjena stanovanja, ali pa živijo v stanovanjih, ki jih je treba popraviti, nimajo pa sredstev. Občinski ljudski odbor bo določil nekaj sredstev za te namene. ObLO bo gradil tudi stanovanjske bloke, v katerih bodo dobili stanovanja najpotrebnejši člani ZB.

Vzgoja mladine mora biti stalna naloga organizacije ZB. V jubilejnim letu bodo borci pripovedovali šolski mladini o borbi partizanov v Ribnici, Travni gori, Jelenovem žlebu, Mali gori, Grčaricah in Turjaku. Učenci višjih razredov pa bodo pisali šolske naloge: »Kaj je pripovedoval partizan?« Najboljše naloge bodo nagrajene.

Zveza borcev skrbi za otroke padlih borcev in ZFT. Teh je še 30. Učni uspehi otrok so dobri. Skrb naj velja tudi za odrasle, ki so že končali s šolanjem, da ne bodo zapadli pod vpliv tistih, ki so odgovorni za smrt njihovih staršev.

Na konfer. je bilo precej besed o skrbi za borce, uveljavljanju pravic za priznanje delovne dobe v času NOV in pokojninah. Med udeleženci NOV je še precej takih, ki niso seznanjeni, kakšne ugodnosti jim nudi zakon. Delno so za to odgovorne krajevne organizacije, pa tudi prizadeti sami. Komisija za priznavanje posebne delovne dobe je lani veliko naredila. 174 rešenih vlog je dokaz uspešnega dela.

Predstavniki OO ZB NOV tovariši Kopitar je delegatom v daljšem govoru tolmačil nekatere nove zakonske predpise, ki dajejo udeležencem NOV še večje pravice in materialne ugodnosti kot pa so jih imeli doslej. Tov. Kopitar je govoril tudi o drugih vprašanjih tako o izobraževanju borcev, nalogah krajevnih organizacij in drugem. Tov. Dušan Lavrič pa je v imenu Obč. komiteja ZK poudaril, da daje naša ljudska oblast borem vso materialno zaščito. Borci naj bodo nosilci naprednih idej, je dejal med drugim tov. Lavrič.

Delo ZB bo letos v znamenju velike obletnice vstaje. Prva večja proslava ob občinskem prazniku — 26. marcu. Ob tej priliki nameravajo odkriti spomenik borbenim ženam. Med letom bo vrsto proslav in prireditev. Poleg tradicionalnega partizanskega teka bodo letos organizirali pohode po partizanskih poteh, partizansko zborovanje in druga zborovanja. Poživeli bodo zgodovinsko dejavnost, uredili krajevne kronike, odkrili spomenik padlim borcem v ribniškem gradu itd.

Na kraju so izvolili nov občinski odbor, nadzorni odbor in sedem delegatov za okrajno konferenco Zveze borcev.

-or

Kaj veš, kaj znaš

Aplavz, ki je bil namenjen Roškimi fantom, je počasi prenehal. Na oder sta stopila mlada napovedovalca Anda in Peter ter nas vedro pozdravila:

»Spoštovane gledalke, cenjeni gledalci, želimo Vam dober večer in prijetno zabavo! Začenjamo prvo mladinsko prireditev »Kaj veš, kaj znaš.«

V kratkem uvodu sta nam razložila namen oddaje in njen program. Oddajo je pripravil Obk LMS Kočevje v počastitev 20-letnice vstaje jugoslovanskih narodov.

Strokovno komisijo so sestavljali: prof. Miloš Humek, Adolf Skrajnc, Franci Kocjančič, Jovan Marič in Milan Rus.

Ko sta navdušenim gledalcem končno predstavila še ansambel Roških fantov, je že stopila na oder prva ekipa. To so bili mladinci osemletke M. Bračič. Najprej kratek intervju za gledalce in obvezno vprašanje iz zgodovine NOB, ki so ga dobili vsi nastopajoči in potem je šlo zares. Vprašanja iz teme Oblike dela LMS na debudnim mladincem niso delala preglavice. Njihov uspeh je občinstvo nagradilo z aplavzom. Tako je oddaja stekla.

Naslednja ekipa — to so bile mladinke osemletke Jože Šeško — je za oddajo izbrala zgodovino SKOJ. Skrbno pripravljene so pravilno odgovorile na vsa vprašanja.

Dijaka iz I. razreda gimnazije, ki sta se prijavila za temo OZN, sta imela pri tretjem vprašanju smolo. To je bila edina ekipa na oddaji, ki ji je spodletelo. Toda, ker sta v študij tudi onadva vložila precej truda, sta ob koncu oddaje prejela tolažilno nagrado.

Tako se je v prvem delu oddaje zvrstilo 12 ekip. Na vprašanja so odgovarjali bolj ali manj gladko. Za nastop so si izbrali različne teme. Največ ekip se je prijavilo za temo OZN. To so bili poleg dijakov iz I. razreda gimnazije še mladinci iz osemletke J. Šeško, iz IV. razreda gimnazije in celo iz Fare, ki vsekakor zaslužijo priznanje.

Posebno se je odrezala I. ekipa ITAS, saj so mladinci na vsa tri vprašanja o delavskem samoupravljanju odgovorili popolnoma brezhibno.

S hitrimi odgovori sta si pridobila občinstvo tudi mladinci iz III. razreda gimnazije. Ker sta navdušena šahista, sta si izbrala temo Kandidatski šahovski turnir.

Kaj smo zvedeli v »JELKI«!

Odkrito je pripovedoval: »Imeli smo težave in še jih imamo. Primanjkuje nam delavcev, strojev.« Predsednik delavskega sveta podjetja »Jelka« Podpreska tovariš Dulmin je razgledan človek. Pomenek z njim je prijeten. Zanimalo me je zakaj so odhajali ljudje iz podjetja.

»Ljudje so bili preslabo plačani. Sedaj se je položaj izboljšal. Delavcev zaslužek znaša od 13. do 14.000 din mesečno. Večina del je plačanih po učinku.«

35-članski kolektiv se trudi, da bi podjetje napredovalo. Ljudje iz podjetja so pripovedovali o načrtih, ki jih bodo uresničili v bodočih petih letih. Na prvem mestu je sušilnica za les, potem rekonstrukcija žagarskega obrata, gradnja nove strojne delavnice... Vse to bo omogočilo povečanje proizvodnje, produktivnost dela bo rastla z večjo izkušnostjo.

Vrednost bruto proizvodnje lani je znašala 62 milijonov din.

Ogledal sem si njihove obrate. Žagarski obrat so delno že modernizirali. Sedaj režejo les na električni pogon. V strojni delavnici je polno prahu. Lesena zgradba za to ni primerna. Zgradili bodo novo, prostornejšo zgradbo, v prostorih sedanjega obrata pa uredili skladišče. Ogledal sem si tudi delavnico pralnih desk.

Najpomembnejši standardni izdelki »Jelke« so ležalni stoli, pralnice in deske za meso. Izdelujejo tudi leseno embalažo.

Tople malice še nimajo. Delavci so doma iz bližnjih vasi in se hranijo doma. Ne bi bilo napak, če bi ljudje imeli ob »pavzi« toplo hrano. »O tem smo razmišljali« je dejal tov. Dulmin, pa smo ugotovili, da nas je premalo. Razgovarjali smo se z Gozdnoupravo. Ker pa so njihovi delavci zaposleni v gozdovih in drugje ni bilo iz tega nič...»

Pogovarjali smo se o kreditih. Samo za stroje, sušilnico in nekatere druge potrebne stvari potrebujejo 8 milijonov.

za svetovno prvenstvo, ki je bil leta 1959 na Bledu, v Zagrebu in Beogradu.

Za odgovori teh dveh pa niso prav nič zaostajali odgovori II. ekipe ITAS. Mladi nogometaši so se odločili za temo, ki jim najbolj »leži«: nogomet in sicer Svetovno nogometno prvenstvo.

Na oddaji je nastopila tudi ekipa mladincev JLA iz Kočevja. Hitro in pravilno so odgovarjali na vprašanja iz zgodovine SKOJ.

Temo Delavsko samoupravljanje si je izbrala ekipa, ki je zastopala Kočevski tisk.

Najmlajši udeleženci oddaje pravzaprav še niso bili mladinci. To so bili pionirji 6. razreda osn. šole M. Bračiča. Ker bodo drugo leto sprejeti v LMS, se že sedaj zanimajo za njeno delo in tako so si za tekmovanje izbrali temo Oblike dela LMS.

Prvi del oddaje so zaključili Roški fantje, ki so z glasbo izpolnili tudi kratke odmore med prireditvijo in jo s tem precej poživili.

Pred začetkom drugega dela oddaje je bil kratek razgovor s predsednikom Obk LMS Kočevje, tov. F. Kocjančičem o delu mladine. V drugem delu so nastopili pevci in recitatorji. Večina nastopajočih je doživela pri občinstvu topel sprejem in bila deležna aplavza. S svojima recitacijama je zelo navdušila občinstvo že znana M. Kajfež iz Fare. S čustvenim in doživetim recitiranjem je dosegla 2. mesto. 1. mesto je osvojil pevski kvartet: Ivan Košir, Pavel Česaček, Vinko Lovšin in Ciril Peterlin. Zapeli so nekaj narodnih pesmi in bili nagrajeni z dolgim in bučnim aplavzom.

Mladi pesnik in pisatelj Miha Mate iz Ribnice se je edini na oddaji predstavil z lastnimi deli. Prebral nam je črtici »Meja« in »Zgodba o belem kruhu«.

Ostali nastopajoči so bili pevci popevk.

Najbolj je »vžgal« popularni športnik Srečko Leskovšek. Ob spremljavi Roških fantov, s katerimi se je popolnoma ujemal, je brez treme zapel popevki »Adio Marija« in »Bela ruža«. Pri občinstvu je s svojim glasom in mimiko doživel navdušen sprejem. Strokovna komisija mu je dodelila 3. mesto.

Zelo dobri so bili tudi pevci F. Cankar, ki je enkrat zapel v duetu z Borisom Gorjancem, enkrat pa sam ob spremljavi Roških fantov, Ali Bajram in brata Smita. Skoda, ker je marsikateremu — sicer dobremu pevcu — uspeh pokvarila trema.

Ce kdo ni omenjen, zasluži kljub temu vse priznanje, že zaradi poguma in truda, ki ga je vložil v nastop.

Ko so se zvrstili vsi nastopajoči, je strokovna komisija razdelila nagrade. Ekipa iz prvega dela oddaje so bile nagrajene vse. V II. delu pa je bilo nagrajenih prvih 8 mest. Po razdelitvi nagrad je pionirka Mira izrežala še nekaj vstopnic. Praktične nagrade je prispeval Obk LMS Kočevje in kočevska podjetja: ITAS, KGP, Tekstilana, Rudnik, Ključavničarstvo, Trgopromet, Instalacija, Zidar in gostinsko podjetje hotel Pugalj.

Posebno priznanje gre tudi ansamblu Roških fantov, ki so s svojim izvajanjem prireditev naredili pestrejšo in marsikateremu pevcu pripomogli k uspehu.

Oddajo sta spretno vodila Anda Bastar in Peter Sobar.

Želeli bi še več podobnih oddaj, ki naj se jih mladina udeležuje v čim večjem številu. S takimi »konjički« si bo razširila svoje obzorje in pametno izkoristila svoj prosti čas.

V zadnji točki programa so si gledalci izbrali pevca, ki jim je bil najbolj všeč. In zopet je zapel »Cinki«...

Cepljenje proti otroški paralizi

V začetku marca se bo v občini Kočevje pričelo z izvajanjem obveznega cepljenja proti otroški paralizi. Cepljeni bodo vsi otroci rojeni od 1. januarja 1949 do 1. decembra 1960, ne glede nato, če so bili v preteklih letih že cepljeni proti tej bolezni. Otroci bodo cepljeni 3-krat v časovnem razdobju šestih tednov. Starši bodo za popolno cepljenje prispevali 400 din. Pri prvem cepljenju ali v dveh obrokih po 200 din pri prvem in drugem cepljenju.

Ker se bo cepivo dajalo skozi usta, naj otroci oz. starši otrok prinesejo na cepišče tudi žličko. Na lastno željo se lahko cepijo tudi odrasli, ki za popolno cepljenje prispevajo prav tako 400 din.

Cepljenje se bo izvedlo po naslednjem razporedu:

Cepišče	Datum cepljenja	Ura cepljenja
1. Papeži — šola	6. 3. 1961	17. 4. 1961 29. 5. 1961 ob 8.30 uri
2. Osilnica — PZP	6. 3. 1961	17. 4. 1961 29. 5. 1961 ob 9.30 uri
3. Bosljiva 1. — šola	6. 3. 1961	17. 4. 1961 29. 5. 1961 ob 11.00 uri
4. Slov. Kužel — šola	6. 3. 1961	17. 4. 1961 29. 5. 1961 ob 12.00 uri
5. Fara — šola	6. 3. 1961	17. 4. 1961 29. 5. 1961 ob 14.00 uri
6. Nova sela gostilna Cetinski	6. 3. 1961	17. 4. 1961 29. 5. 1961 ob 16.00 uri
7. Banja loka — PZP	6. 3. 1961	17. 4. 1961 29. 5. 1961 ob 16.30 uri
8. Mozelj — šola	7. 3. 1961	18. 4. 1961 30. 5. 1961 ob 8.00 uri
9. Podlesje — uprava kmetij. obrata	7. 3. 1961	18. 4. 1961 30. 5. 1961 ob 9.30 uri
10. Laze — šola	7. 3. 1961	18. 4. 1961 30. 5. 1961 ob 10.30 uri
11. Dol — pri Majerle	7. 3. 1961	18. 4. 1961 30. 5. 1961 ob 11.00 uri
12. Predgrad — PZP	7. 3. 1961	18. 4. 1961 30. 5. 1961 ob 11.30 uri
13. Vimoj — šola	7. 3. 1961	18. 4. 1961 30. 5. 1961 ob 14.30 uri
14. Knežja lipa kmet. upr. obr.	7. 3. 1961	18. 4. 1961 30. 5. 1961 ob 15.00 uri
15. Nemška loka upr. kmet. obr.	7. 3. 1961	18. 4. 1961 30. 5. 1961 ob 15.30 uri
16. Koprivnik — šola	7. 3. 1961	18. 4. 1961 30. 5. 1961 ob 16.30 uri
17. Podpreska — šola	7. 3. 1961	18. 4. 1961 30. 5. 1961 ob 12.00 uri
18. Srednja vas — šola	7. 3. 1961	18. 4. 1961 30. 5. 1961 ob 12.00 uri
19. Novi kot — šola	7. 3. 1961	18. 4. 1961 30. 5. 1961 ob 17.00 uri
20. Koč. Reka — šola	8. 3. 1961	19. 4. 1961 31. 5. 1961 ob 8.00 uri
21. Borovec — bivša šola	8. 3. 1961	19. 4. 1961 31. 5. 1961 ob 10.30 uri
22. Briga — bivša šola	8. 3. 1961	19. 4. 1961 31. 5. 1961 ob 11.30 uri
23. Štalcarji — šola	8. 3. 1961	19. 4. 1961 31. 5. 1961 ob 14.00 uri
24. Livold — šola	8. 3. 1961	19. 4. 1961 31. 5. 1961 ob 15.00 uri
25. Struge — PZP	8. 3. 1961	19. 4. 1961 31. 5. 1961 ob 14.00 uri
26. Polom — šola	8. 3. 1961	19. 4. 1961 31. 5. 1961 ob 17.00 uri
27. Željne — šola	9. 3. 1961	20. 4. 1961 1. 6. 1961 ob 11.00 uri
28. Onek — šola	9. 3. 1961	20. 4. 1961 1. 6. 1961 ob 14.30 uri
29. Rudnik obr. amb.	9. 3. 1961	20. 4. 1961 1. 6. 1961 ob 15.00 uri
30. Stara c. — šola	10. 3. 1961	21. 4. 1961 2. 6. 1961 ob 8.00 uri
31. Stari log — šola	10. 3. 1961	21. 4. 1961 2. 6. 1961 ob 15.00 uri
32. Kočevje	9. 3. 1961	20. 4. 1961 1. 6. 1961 od 7-12 od 14-19
	10. 3. 1961	21. 4. 1961 2. 6. 1961 od 7-12 od 14-19

Ker je razpored cepljenja obširen, cepilna ekipa v nobenem primeru ne bo mogla na posameznih cepiščih čakati na zamudnike. Zaradi tega naj bodo vsi otroci, ki so obvezni za cepljenje ob določenih uri na cepišču.

ZDRAVSTVENI DOM
KOČEVJE

»Prebivalcev višinskih vasi ne smemo pozabiti«

S temi besedami se je zavzel poslanec Matevž Hace za prebivalce hribovitih predelov, ko je bila v slovenski ljudski skupščini debata o petletnem perspektivnem planu. V kočevski občini je ta problem še posebno pereč. Svet za soc. varstvo in Svet za gosp. o tem perečem problemu že razpravljata. Mladina dan za dnem zapušča pasivne kraje, zapušča domove svojih očetov in se seli v kraje, kjer je industrija, kjer je kruh.

»Ne gre samo za socialni in gospodarski moment,« je dejal tov. Hace, »tu gre tudi za močan politični faktor. Ti prebivalci so bili stebere naše osvobodilne borbe. Ne samo, da so žrtvovali ogromne materialne dobrine, darovali so domovini tudi svoje najboljše sinove in hčere.« Poslanec Matevž Hace je predlagal, naj se osnuje pri Ljudski skupščini komisija in naj prouči vse možnosti izboljšanja življenjskih pogojev teh prebivalcev.

Ta pobuda je res dobrodošla, saj je prišla v času, ko so mnogi starejši prebivalci ostali sami, brez sredstev za življenje in delovnih moči. Tovariši Hace dobro pozna probleme naših pasivnih področij kot so Draga, Loški potok, Trava in Kolpska dolina. Zato lahko upamo, da bo njegov predlog natelet na ugoden odmev pri našem predstaviškem telesu in občinskih ljudskih odborih.

Slednji so sicer že začeli reševati ta problem na ta način, da iz-

ročijo starejši in dela nezmožni poselniki posestvo občini, ta pa jim izplačuje dosmrtno rento. Vendar zadeva pravno še zdaleka ni urejena. Ta problem moramo reševati iz socialno političnega stališča in ne ozko formalističnih pravnih pozicij. Sleherno odlašanje ima negativne posledice.

Radi bi črnčka...

Mama, črnčka prosim... To so bile v zadnjih dneh prošnje otrok v Ribnici. Vsi bi radi črnčka. Otrokom v daljnem Kongu je tako hudo. Bežati morajo iz svojih domov. Potikajo se lačni po divjih krajih Konga, da jih ne bi dobile sovražne tolpe. Rešiti jih moramo in jih vzeti k sebi. Z njimi bodo jedli, igrali, pa tudi v šolo bodo hodili skupaj.

Zgodilo se je, da je mama privolila, potem pa je bilo treba preprečevati še očeta. Uspejo jim je, potem so veselo pripovedovali, da bodo dobili črnčka. Sedaj se pogovarjajo samo o njih. Z njimi bodo jedli, igrali, pa tudi v šolo bodo hodili skupaj.

Komaj jih pričakujejo. Prav pionirji so bili tisti, ki so preprosilci starše, da so izpolnili prijave zanje. Tako so tudi v Ribnici odprli stanovanja kongoškim otrokom.

Ob 20-letnici vstaje...

IVAN SAMSA

PRELITA KRI

Takrat smo pisali leto 1942. Bilo je kmalu po roški ofenzivi. Italijani so se hvalili, da so pobili vse partizane. Domači izdajalci so dvignili glave. Začeli so z organiziranjem Be-ga z namenom, da bi lovili partizane in jih izročili Italijanom...

Bilo je v popoldanskem urah ko so v Mali log prišli trije mladi partizani. Lačni so bili in izmučeni. Ofenziva je bila huda. Prebitali so se morali skozi številne zasede, da so ostali živi.

Uro pred prihodom partizanov so odšli iz vasi Italijani in belogardisti. Videli so jih. Bili so sigurni, da Lahov in belih tistega dne ne bo več v vasi. Toda zmotili so se...

Prišli so do prve hiše in zaprosili za hrano. Hrane niso dobili, ampak samo nasvet naj gredo k sosedovim. To se je ponavljalo do srede vasi. V neki hiši so partizane celo nagovarjali, naj se podajo Italijanom. Nesreča je hotela, da so naleteli v vasi le na take ljudi, ki so simpatizirali z belimi. Tako je prišla trojka v hišo, kjer je bil doma organizator Be-ga v tem kraju. Mladi in neizkušeni fantje niso slutili za hinavskimi obrazi podlega načrta. Prijazno so jim prigovarjali, naj se vsedejo in počijejo, medtem pa bo gospodinja pripravila kosilo. Izdajalec je bil že na poti v postojanko na Hrib in obvestil Italijane in belogardiste o partizanih. Krvava drama se je začela...

Sovražniki so že prišli v bližino vasi. Njihov duhovni vodja jim je za svojim gospodarskim poslopjem dal z rokami znake, kako naj se približajo partizanom. Bili so se približali partizanom na kratko razdaljo, potem pa odprli na njih ogenj. Prvi partizan je dobil strel v trebuh, vendar se je klub temu pognal s tovarišem v beg.

Bežali so skozi vas proti bližnjemu gozdu. Enemu je res uspelo. Rešil se je. Za slovo je belim oddal še nekaj streliv. Ranjeni partizan se je izvil iz sovražnega obroča in se ustavil na bližnjih kosnicah. Iz rane je curkela kri, veliko krvi je izgubil že na begu. Ne! Živega me ne bodo dobili v roke. Puško je nameril na sence in potegnil za petelina. Telo mladega partizana se je za vedno umirilo. Kljub mladim letom je bil velik junak.

Tretji partizan se je v vasi skril za živo mejo. V rokah ima mavzerico. Proti njemu hiti belogardist. Za trenutek si zreza v oči, potem pa nenadoma poči strel. Partizan je streljal in zgrešil, v istem trenutku je imel tudi belogardist pripravljeno puško za strel. Odpovedala mu je. V hipu je pri partizanu zavil in dolga puška in z njo pobil partizana na tla. Med tem časom so pridirjali na kraj in od dogodka preostali belogardisti. Pretepenega borce so zvezali in odpeljali v italijansko posadko na Hribu. Spotoma so ga zasramovali in pretepali.

Italijani so ga zaprli v cerkvice na Taboru. Nekaj dni zatem so ga ustrelili. Umrl je z zaničevanjem v očeh do svojih morilcev.

Tako je bila prelita kri dveh mladih ljudi, ki sta komaj začela živeti. Tretji iz njune družbe, ki se je rešil v gozdove, je masčeval njuno junakovo smrt, izdajalci pa so za svoje početje prejeli zaslužen kaznen...

NK Kočevje : NK Borac Ribnica 3:0

V nedeljo je moštvo NK Kočevje odigralo prijateljsko nogometno tekmo z NK Borac iz Ribnice. Končala se je z zmago Kočevja 3:0. Na igrišču v Ribnici se je ob lepem sončnem vremenu zbralo več gledalcev, ki jih je zanimala pripravljenost svojih ljubljencev. Tekma ni bila na višini. Vse preveč je bilo nekoristnega preigravanja, začetniških napak pri oddaji žoge, nediscipline, prerekanje in brez resnih udarcev na ena ali druga vrata. Zelo nas čudi zakaj igralci ne streljajo na vrata tudi, ko so le nekaj metrov oddaljeni od samih vrat. Tak način igranja je neučinkovit, preveč individualen, kar povzroča slabo igro, jo pasivizira. Ostali igralci, ki so v ugodnejših položajih stajali v defenzivi ko se nekateri igralci dovoljujejo nekoristno preigravati. To se vedno zaključuje v korist nasprotnika. Posebno vprašanje je

tudi napadalna petorka, ki bi morala biti bolj borbena, manj sebična in več streljati na vrata. Prav je, da o tem razmislijo vsi igralci posebno pa trener, da se te pomanjkljivosti odpravijo. V nedeljo bo gostovala v Kočevju nogometna enajstotica »Pirničarja« iz Vevč, ki je kandidat

za osvojitve prvega mesta NLP. To bo zanimiva zadnja prijateljska nogometna tekma na kateri bodo gledalci videli pripravljenost igralcev na začetek prvenstva, ki bo že prihodnje nedeljo. Na to zanimivo srečanje vabimo k čimvečjemu obisku.

-er

Sportne igre v Ribnici

V nedeljo, 26. februarja je bila v Ribnici prijateljska trening tekma v odbojki. Sodelovali sta mladinski ekipi LIP in Kovinskega podjetja. Tekmo je gledalo precej gledalcev, ki so bodrili zdaj eno zdaj drugo moštvo. Z lepšo in borbenejšo igro so zmagali mladinci LIP z rezultatom 2:1 (8:15, 15:4, 15:5).

Mladinci LIP imajo na sporedu še dvoboj v šahu in nogometu s Kovinskim podjetjem, ki jih bodo odigrali v počastitev občinskega praznika, ki bo 26. marca.

V nedeljo sta bili odigrani tudi trening tekmi v rokometu (Partizan : Garnizon) in nogometu med domačim »Borcem« in »Kočevjem«. V rokometu je zmagal Partizan (14:11), ki je pokazal več znanja, čeprav ni bilo vseh igralcev. Najuspešnejši so bili: Kmet 5 golov, Bavdek 4, Lesar 3 in Poničkar 2, med tem ko je bil pri Garnizonu najboljši Uzelac z 8 goli.

Popoldne se je na stadionu zbralo okoli 300 gledalcev, da bi gledali prijateljsko nogometno tekmo med »Kočevjem« in domačim »Borcem«. Zmagalo je Kočevje 3:0 (1:0). Pokazalo se je, da igralci »Borca« nimajo kondicije, ker nimajo rednih treningov.

L. F.

Partizan : Garnizija 15:11 (9:6)

Rokometna ekipa ribniškega Partizana je preteklo nedeljo odigrala trening tekmo z moštvom Garnizije. Že v marcu se namreč začne prvenstveno tekmovanje.

Ves čas je bila Partizanova ekipa v premoči, toda te ni mogla realizirati zaradi precej grobe igre Garnizije. Igrišče ni bilo ravno najboljšo, zato je bila igra premalo živahna. Prvi polčas se je končal z zmago domačinov. Drugi polčas pa je potekal precej dru-

gače, kajti igra je postala precej ostra in včasih tudi groba. Upamo, da se bodo grobosti odpravile iz naših igrišč. Precej krivde za tak potek igre ima zelo slab sodnik.

Največ golov za Garnizijo so dosegli Uzelac (10) za Partizan pa Kmet (5).

(-et)

ŽENE V PREDGRADU

Žene iz Predgrada in okolice se živahno pripravljajo na proslavo mednarodnega dneva žena - 8. marec. Proslava bo na predvečer v združenem domu. Obsegala bo predavanje o pomenu tega dneva, narodne pesmi, recitacije šolarjev. Igrala bo tudi godba na pihala. Letošnja proslava dneva žena bo potekala v znamenju 20-letnice

vstaje naših narodov. Saj so tudi naše žene prispevale velik delež v NOV. Precej žena je bilo tudi interniranih in zaprtih. Veliko žena je darovalo tudi življenje za svobodo naroda.

Ob tej priliki se bomo spomnili tudi žena iz Afrike, posebno iz Konga, kjer se morajo še boriti za svobodo. Ponovno protestiramo proti gnusnim zločinom, ki so se dogodili in se še dogajajo v Kongu.

Zveza ŽD Predgrad

Zanimivo predavanje

Pretekli teden je bilo v Ribnici zanimivo predavanje. Studenta iz Taganjiške in Indije sta govorila o svojih deželah in njihovem življenju in običajih.

Zbranih je bilo nad 500 poslušalcev, ki so ju večkrat prekinjali z navdušenim ploskanjem.

Po končanem predavanju bi vsi radi imeli avtograme od njiju. Za spomin smo jim podarili ribniške šopke.

Iz Predgrada

dvorano, je bilo z igro zelo zadovoljno.

Kulturno prosvetno društvo v Predgradu je preteklo nedeljo uprizarilo v dvorani združenega doma igro »Najdenka«. Igra je lepo uspela, številno občinstvo, ki je do zadnjega kotička napolnilo

Solarji s tovarišem učiteljem Pajničem so šolsko igrišče v Predgradu lepo uredili. Postavili so gugalnice in konjička. Solarji se v prostih urah zabavajo na igrišču.

Čas bi že bil

Sredi trga v Ribnici stoji že nekaj let nedograjena stavba. Leta 1956 jo je začel graditi J. P. iz Ribnice. Stavba je ostala v surovem stanju do danes.

Leta 1959 je bila stavba nacionalizirana. Potem pa so nastali zapletljivi. Zaradi nerazčističenih pojmov o lastništvu oz. o določitvi o višini odškodnine za nacionalizirano zgradbo lastniku, se gradnja ni premaknila. Danes služi poslopje nekaterim za javno stranišče.

Na Oblo pravijo, da so sporna vprašanja uredili in bodo v kratkem nadaljevali z gradbenimi deli. Stavbo bodo po preureditvi načrta vzdignili že za eno nadstropje.

»Pravite, da naj vam posodim tisoč dinarjev? Kakšno pa je vaše jamstvo?«

»Vam zastoduje častna beseda poštenjaka?«

»Dobro, samo pripeljite mi tistega poštenjaka!«

Gibanje prebivalcev

Zahvale
Prodajam
Izqubljeno
Ireklici

VELIKE LASČE

Umrl je Rupar Jože, invalidski upokojenec iz Tomažinov 1, star 57 let.

ZAHVALA

Ob izgubi našega ljubljenega očeta

OZANIČ PETRA

se iskreno zahvaljujemo tovarišema Jeremu in Gabrijelu za tople poslovnice besede ter vsem darovalcem cvetja in vencev, organizacijam SZDL, ZB NOV Kočevska Reka in društvu upokojencev. Še posebna zahvala rudniški godbi in vsem, ki so ga spremili na njegovi zadnji poti.

Zaljubljeni: žena, hčerka z možem, vnuki in ostalo sorodstvo.

PRODAM

Avtomobil »Fiat-600« nov, še ne registriran prodam. Naslov na upravi »Novic«.

Prodajam stanovanjsko hišo z gospodarskim poslopjem ter 3 ha zemlje v Zeljnah št. 23 pri Kočevju. Vprašajte pri Podlogar Rudu, Roška 40, Kočevje.

Prodajam moško in žensko »Rogovo« športno kolo v odličnem stanju, ter divan. Informacije na upravi »Novic«.

STANOVANJE DOBI

Na stanovanje vzamem brezplačno dijaka, ki bo učencu pomagal pri učenju. Naslov v uredništvu.

STANOVANJSKA SKUPNOST KOČEVJE-RUDNIK, OBLO KOČEVJE razpisuje

po sklepu komisije za delovne odnose naslednja delovna mesta:

- GRADBENEGA TEHNIKA (vodje servisa gradbene dejavnosti)
- MATERIALNEGA KNJIGOVODJO(-kinje)

Pogoji za sprejem: ustreznost kvalifikacija gradbenega tehnika oziroma za materialnega knjigovodjo srednja strokovna izobrazba z znanjem knjigovodskih poslov.

Nastop službe je možen takoj. Osební dohodki po pravilniku.

Ponudbe je poslati najkasneje do 15. marca 1961 na sekretariat Stanovanjske skupnosti Kočevje-Rudnik.

SPORED RTV LJUBLJANA

SOBOTA, 4. MARCHA

5.00-8.00 Dobro jutro! - (Pisan glasbeni spored) - 8.05 Glasba ob delu - 8.30 Violinist Karlo Rupel pred mikrofonom - 8.55 Radijska šola za nižjo stopnjo - 9.25 Koktajl za zabavo - 10.15 Danilo Bučar: Belokranjske pisanice - 10.40 Angleščina za mladino - 10.55 V ritmu polke - 11.00 Po svetu jazza - 11.30 Pionirski tehnik - 11.30 Pionirski tehnik - 11.50 Otroci pozdravljajo - 12.00 Trio Rudija Bardorferja - 12.15 Kmetijski nasveti - 12.25 Zabaven opoldanski spored - 13.15 Obvestila in zabavna glasba - 13.30 Domača mešanica - 13.50 Od arije do arije - 14.20 Sport in športniki - 14.35 Naši poslušalci čestitajo in pozdravljajo - 15.15 Obvestila, reklame in zabavna glasba - 15.40 S knjižnega trga - 16.00 Za razvedrilo - 16.25 Iz najnovejšega repertoarja Jugotona - 16.40 Komorni moški zbor iz Celja - 17.00 Lokalni dnevnik - 17.15 Po kinu

se dobimo - 17.45 Pevec Marko Novosel - 18.00 Jezikovni pogovori - 18.15 Bedjich Smetana: Vyshehrad - 18.30 Koračnica s španskimi pihalnimi godbami - 18.45 Okno v svet - 19.00 Obvestila, reklame in zabavna glasba - 19.30 Radijski dnevnik - 20.00 Pozor snemanje! - 20.20 Henry Cecil: Obe plati postavbe - 21.00 Poslušaj in povej nam! - 22.15 Oddaja za naše izseljence - 23.05 Do polnoči v plesnem ritmu - 24.00 Zadnja poročila in zaključek oddaje.

NEDELJA, 5. MARCHA

6.00 Jutranji pozdrav - 6.30 Veselo na poti! - 7.15 Reklame - 7.30 Radijski koledar in prireditve dneva - 7.35 Pihalni orkester Ljudske milice - 8.00 Mladinska radijska igra - 9.00 Iz albuma otroških skladb - 9.10 Vedri zvoki - 9.30 Orkestri tega tedna - 10.00 Še pomnite, tovariši! - 10.30 Marijan Lipovšek: Domovi-

DU Kočevje sporoča

Studij za prosvetne delavce v ponedeljek 6. III. ob 18. uri v šoli M. Bračiča, Janez Tomšič: NAJNOVEJŠE METODE SODOBNE PEDAGOGIKE.

Sola za starše na Rudniku v ponedeljek 6. III. ob 18. uri v Domu rudarjev: KAM S SOLARJEM V PROSTEM CASU.

Sola za starše v Kočevju v torek 7. III. ob 19.30 uri v šoli M. Bračiča: ZDRAVNIK SVETUJE ZAKONCEMA.

Sola za mlade v Kočevju v torek 7. III. ob 19.30 uri v gimnaziji dr. Dušan Mis: LJUBEZEN IN SPOLNOST.

PREDAVANJA NA PODEŽELJU:

FARA: 7. III. ob 17.30 ing. Milenko Honzak: Potovanje po Evropi (z diapozitivi).

OSILNICA 7. III. ob 18. uri Pavel Vesel: Ravnanje z elektriko in električnimi stroji.

LIVOLD 8. III. ob 19. uri Rozalija Česnik: Kako pomagati otroku pri učenju.

MOZELJ 8. III. ob 19. uri ing. Milenko Honzak: Potovanje po Evropi (z diapozitivi).

STARA CERKEV 9. III. ob 17.30 Rozalija Česnik: Kako pomagati otroku pri učenju.

Zaradi nezadostne udeležbe vsa nadaljnja predavanja v Strugah odpadejo.

Zanimivosti

● NA KARNEVALSKI PRIREDITVI 56 MRTVIH

Viharnejši kot kdajkoli poprej je bil letos znani karneval v Rio de Janeiru. Posledice pretirane razposajenosti so nenavadno resne: 56 mrtvih. Od tega so trije napravili samomor, 40 oseb pa je podleglo s težkimi poškodbami številnim prometnim nesrečam. Zaradi kaljenja javnega reda so aretirali 2.350 oseb.

Zaradi boljšega razpoloženja so ob pustnem času raztresli 28.500 kilogramov konfetov in več sto kilogramov papirnih trakov. Kljub dežju so plesne prireditve v najlepši mestni ulici, v avenuji Rio Brando, trajale polnih 72 ur. V elegantnih lokalih Copacabane je bilo več prireditve in tudi poslopje mestnega gledališča se je v celoti prilagodilo pustnemu praznovanju.

● ZEMLJEVID LUNINE POVRŠINE

Pred nekaj tedni se je v Nici na Azurni obali zbralo 200 učenjakov iz 20 dežel, da bi se pogovorili o raziskovanju vesolja. Med predlogi je vzbudil posebno pozornost naslednji: angleški astronomi z manchesterške univerze in francoski iz observatorija na Pic du Midi naj bi skupaj izdelali natančno karto Lunine površine. Manchesterški profesor Zdenek Kopal je povedal, da imajo že 12.000 slik Meseca ob sončnem vzhodu in zahodu, vendar jih potrebujejo okrog 200 tisoč, če hočejo izdelati zemljevid, pri katerem bo največja možna pomoč samo 8 metrov.

● TOVARNA NA SONCE

V Izraelu obratuje tovarna umetnih gnojil, ki ji približno 80 odstotkov pogonske energije posredujejo sončne peči. Tovarna je nedvomno edinstven primer na področju praktičnega izkoriščanja sončne energije in kaže možnosti, ki jih bomo v bodoče na tem tehničnem področju še dosegli. Nasploj velja, da se izraelski strokovnjaki precej ukvarjajo s krotitvijo sonca. Poročajo, da so na priliko izdelali tudi majhno parno turbino, ki jo poganja sončna toplota, mimo tega pa so na sončno energijo zgradili še nekaj vrst hladilnikov.

GIBANJE PREBIVALSTVA

Kočevje

Rodile so: Poje Olga, gospodinja iz Koprivnika 22 - dečka Jakoba, Slavica Marija, gospodinja iz Kočevja, Reška c. 13/a - dečka Antona in Logar Julijana, gospodinja iz Črnega potoka 17 - deklico Milico.

Umrl je Šušteršič Alojz, upokojenec iz Kočevja, Podgorska 1, star 80 let.

DOLENJA VAS

Umrla je Merhar Ivana, preužitkarica iz Dolenje vasi 101, stara 74 let.

LOŠKI POTOK

Rodila je Turk Jožefa, gospodinja iz Retij 3 - deklico Olgo.

OSILNICA

Poročila sta se: Kalčič Jože, gozdarski tehnik iz Papežev 5, star 31 let in Levstek Marta, delavka iz Grabna 7, stara 24 let.

Rodila je Serčer Marija, gospodinja iz Bosiljve loke 17 - hčerko Ivanko.

Umrla je Tomec Marija, preužitkarica iz Križmanov 2, stara 67 let.

»NOVICE« - glasilo Občinskega odbora SZDL Kočevje in Ribnica. Izdaja in tiska CZP »KOČEVSKI TISK« v Kočevju. Urejuje uredniški odbor. Odgovorni urednik: Janez Merhar. Uredništvo in uprava v Kočevju, Ljubljanska cesta 14/a, telefon uredništva in uprave 389. Naročnina je 500 din, polletna 250 din in jo je treba plačati vnaprej. Za inozemstvo 1000 din oz. 3 ameriške dolarje. Tekoči račun: 600-78-1-265 pri Komunalní banki Ljubljana, podružnica Kočevje

SVOBODA, Rudnik: 4. in 5. marca ameriški barvni film »Spijon«, 11. in 12. marca angleški barvni film »Plavalosa zapeljivka«.

RIBNICA: 4. in 5. marca francoski film »Precep«, 11. in 12. marca amer. barvni film »Nežni akordi«.

SODRAŽICA: 4. in 5. marca ameriški barvni cinemascopski film »Princ študent«, 11. in 12. marca jugoslovanski cinemascopski film »Osma vrata«.

LOŠKI POTOK: 5. marca ameriški barvni film »Nežni akordi«, 12. marca japonski film »Ljudje torpede«.

DOBREPOLJE: 4. marca ruski film »Ivan Grozni«, I. in II. del, 5. marca ameriški barvni cine-

mascopski film »Visoki tujec«, 8. marca ruski film »Rodil se je človek«, 11. in 12. marca ameriški barvni cinemascopski film »Sonce zopet sijee«.

VELIKE LASČE: 4. in 5. marca francoski film »Helen in mož«, 11. in 12. marca švedski film »Nasmeh poletne noči«.

KOČEVSKA REKA: 4. in 5. marca jugoslovanski barvni film »Edini izhod«, 11. in 12. marca ameriški barvni film »Iskalci«.

PREDGRAD: 4. in 5. marca mehiški film »Divja strast«, 11. in 12. marca angleški film »Tolpa iz Lavender-Hilla«.

OSILNICA: 5. marca slovenski film »Slepa deklica iz Sorente«, 12. marca vzhodnonemški film »Zato ker te ljubim«.

iz naših krajev

Kaže, da bo šlo

Pogodbeno sodelovanje kmetov z zadrugo za setev ozimne pšenice je bilo v kočevski zadrugi uspešno. Namesto predvidenih 38 ha so sklenili pogodbo za 41 ha. Potem pa se je zataknilo. V novembru in decembru lani je sklepanje pogodb popolnoma zastalo. Zadruga so bile pred reorganizacijo, kar pa ne bi smelo imeti za posledice mrtvilo pri tem pomembnem delu. Sele v februarju so Kmetijska zadruga in njeni obrati (bivše kmetijske zadruga, ki so se združile s kočevsko zadrugo) prišli za delo. Uspeh je bil kmalu očiten. Plan KZ Kočevje predvideva, da bo letos vključeno v pogodbeno sodelovanje 626 ha zemlje, doslej pa so zaključili za 254 ha pogodb. Kmetje so sklenili največ pogodb za travišča (102 ha), ostalo pa za pšenico, ječmen, deteljo, koruzo, krompir in okopavine. Največ uspehov so doslej imeli v Predgra-

du najmanj pa v Kočevju.

Ali bo zadruga uresničila predvideni program? Februar je pokazal, da je mogoče z dobro organizacijo in pravišnim tolmačenjem med ljudmi doseči lep uspeh.

Kmetom je treba tudi vrniti izgubljeno zaupanje do zadruginih vodstev. Lani so jim obljubili kmetijske strokovnjake, pa je ostalo samo pri besedah. Letos bo drugače: dva kmetijska tehnika sta že pri delu na terenu, 1. aprila pa se jima bodo pridružili še trije.

Za kooperante bo letos še ena novost. Pri vseh uslugah, ki jih bo nudila zadruga kmetom, bodo imeli kooperanti prednost. Zaradi njih jim bodo tudi nižje ceno.

V zadnjih dneh število novih kooperantov hitro narašča. Vsak dober kmet razume, da je napredek kmetijstva mogoč samo v skupnem sodelovanju in pomoči zadruga.

Prometna nesreča

Prejšnji torek popoldne je šofer Ž. A. iz Kočevja vozil osebni avtomobil iz Ribnice v smeri Kočevja. V Hrovači mu je pred avtomobilom prečkala cesta K. A. iz Ribnice. Ko je zagledala prihajajoči avto, se je ustavila na cesti. Šofer je pritisnil na zavore. Cesta je bila spolzka. Avto je obrnilo v nasprotno smer, desna stran pa jo je zadela. Ponesrečenka je bila odpeljana k zdravniku, ki je ugotovil srednje telesne poškodbe.

F

Nestavno s pogostimi padavinami. Hladneje bo. Nočne ohladike s snegom do nižin pričakujemo okrog 6. in 11. marca.

SZDL v Sušju

Krajevni odbor SZDL Sušje je imel 24. februarja sejo. Razpravljali so o nabavi televizorja. Del sredstev imajo že zbranih. Prispevali so jih člani in Občinski odbor SZDL Ribnica. Nerazumljivo je, da so prispevke odklonile Kmetijske zadruga v Ribnici in Sodražici, češ da nimajo sredstev za te namene. Obe zadrugi imata na tem področju svoje članke. Odbor je bil mnenja, da je tak odnos obeh zadrug do prebivalcev teh

krajev nepravilen. To velja tudi za nekatera podjetja v občini, ki nočejo prispevati za svoje delavce ki so iz teh krajev zaposleni v njihovih podjetjih niti dinarja.

Na seji so razpravljali tudi o drugih vprašanjih. Ustanovili so sekcijo za kmetijstvo. Govorili so tudi o komunalnih problemih (ureditev potov). Predlagali so, da se nastavi za stalno vzdrževanje potov cestar.

Kmetijsko posestvo na Turjaku

Šoferski tečaj za mladince predvojaške vzgoje

Z mesecem marcem pričnejo pri Avto Šoli v Kočevju redni tečaji za mladince — obveznike predvojaške vzgoje.

Mladince bodo poslale v Kočevje občine: Grosuplje, Cerknica, Loška dolina, Ribnica, Ljubljana, Vič in Kočevje.

V ta namen je odbor Avto moto društva že pripravil vse potrebno, da se bo pouk lahko nemoteno vršil. Prostori so pripravljeni,

koj tudi vozila. Tudi inštruktorji so se temeljito pripravili.

V zimskem času je Avto moto društvo pripravilo veliko učnih pripomočkov za praktično pripravo »Motoroznanstva«.

Avto moto društvo Kočevje bo uredilo potreben »Avtodrom« v Mestnem logu, ki bo imel vse prednosti praktičnega pouka. Na tem avtodromu bodo lahko vozili tudi tečajniki avto tečaja, ki se pripravljajo za amaterski šoferski izpit.

Z ozirom na temeljite priprave za pričetek tečaja in z dobljenimi izkušnjami v lanskem letu, smo lahko prepričani, da bodo tudi letošnji tečajniki v Avto šoli Kočevje dobili veliko znanja in preživel prijetne dni.

Vsem tečajnikom v letu 1961 želimo veliko uspeha pri učenju in prijetno razvedrilo v Kočevju. Zahtevali pa bomo strogo disciplino, red in marljivost od vsakega. Le na podlagi tega, bodo uspehi prav dobri, kot je to bilo v letu 1960. Lani so bili naši mladinci najboljši v Sloveniji.

I. Z.

Razstave fotografij

V domu JLA v Ribnici je bila razstava fotografij, ki so prikazovale težko življenje naših borcev med NOB in v naših edinicah odreda JLA, ki so v sestavi sil OZN v Egiptu. Razstavo so si ogledali številni obiskovalci in se o njej pohvalno izrazili.

Tečaj, ki je uspel

Šest mesecev je minilo, odkar je tovarišica Jamnikova za Zavodu za pospeševanje gospodinjstva v Kočevju pričela z zbiranjem pri-

jav. Predstavnštvo »Singerja« iz Ljubljane je namreč želelo tudi v Kočevju organizirati šiviljski tečaj. V četrtek so zadnje tečajnice končale z delom.

Lahko trdimo, da je tečaj popolnoma uspel. Učiteljica Pokljukar Beti se je vseh šest mesecev trudila, da bi tečajnicam nudila čim več. V šestih mesecih je od držala tri tečaje po pet skupin, ki so trajali po dva meseca. V prvem tečaju so se učili le krojenja, nadaljevali pa so s šivanjem. Skoraj 80 kočevskih žena je tečaj uspešno zaključilo. Hvaležne so svoji učiteljici za ves trud in znanje, ki jim ga je posredovala.

Tečaj se sedaj nadaljuje v Kočevski Reki kjer ga poseča 50 žena v več skupinah. Šivalne stroje je dodelilo Singerjevo predstavnštvo. Jeseni se bo tečaj verjetno tudi v Kočevju spet nadaljeval.

RAZPIS

»Komunala« Kočevje razpisuje DELOVNO MESTO SKLADIŠČNIKA. Nastop službe takoj. Plača po tarifnem pravilniku. Stanovanje zagotovljeno.

»Komunala« Kočevje

»ON JE KRIV!«

Stali so v gruči in opazovali njegovo spretnost z občudovanjem. Nikoli ni zgrešil. Sklanjal se je nizko in pobiral kamenje primerno za njegovo šibko roko. Zamahnil je, kamen je odletel skozi zrak in zadel v polno. In še, in še. Zadnja šipa v novem oknu ribniškega gradu, ki ga obnavljajo z velikim prizadevanjem, je zveneketaje priletela na kamnita tla.

Stekel sem proti mostu in se skokoma pognal proti gruči pod gradom. Razbežali so se na vse strani. Mladi nepridiprav je izginil v strugo pod grajskim zidom.

Počasi so prihajali nazaj in neprizadeto zrlji vame. »On je bil. On vedno razbija, mi je htel pojasnjevati največji. On je kriv. Ali niso vsi krivi, tudi močnejši od njega, ki so z občudovanjem opazovali njegovo divjastvo...?

5

Dopoldansko nedeljsko sonce je sijalo skozi reze na vetrnicah v uradu Harryja Zuckerja. Kapetan je bil truden, hrupavo je govoril.

»Eileen Herrick je imela tako rekoč vse,« je rekel Michaelu Gray. »Nikjer vzroka za zdrahe in zapletitve, ki pa so se kar vrstili. Pogledaj!«

Gray se je nagibal naprej, vendar je kapetan držal liste v roki tako, da jih oni ni mogel brati. »Pijana je vozila. Izsiljevala je prednost. Tri mezdode. Skandalčki v nočnih lokalih. Čedne prijateljke je tudi imela ta vaša pacientka. Precej skrbno si jih je izbirala, vendar jih je kar dolg spisek, zelo dolg za trindvajsetletno dekle. Kaj bi, Mike, tako dekle ni živčno, temveč razvajeno. Dolgočasi se, zato je kar naprej kaj narobe z njo.«

»Živčna je, zato ima težave,« je rekel Gray. »Ne vem, zakaj, vendar se zdi, da jih naravnost išče. Sama sebe hoče kaznovati za napake, ki jih memara niti ni imela niti jih ni zagrešila.«

»Kakšne napake?«

»Kdo bi vedel, Harry,« je rekel Gray.

»Zdaj je zares v godlji. Nekdo je ubil Beverly Bond in zažgal njeno stanovanje.« Kapetan je odložil liste. »Kaj veste o Bondovi?«

»Prav nič,« je Gray odkimal. »Vse sem vam že povedal. Prav toliko veste kot jaz. Do sinoči nisem slišal tega imena.«

Kapetan Zucker je godrnjal: »Se pravi, da vam Herrickova hči ni nikoli pripovedovala o njej?«

»Kolikor vem, tudi ni imela kaj povedati. Kdo je sploh ta ženska, Harry?«

Zucker si je obližnil ustnice in se zamišljeno zagledal predse. »Precej drago dekle, ki ga pokličeš po telefonu. Pravi, da je imela nekaj prijateljev, ki so jo vzdrževali. Za zdaj še ne vem, kdo so ti ljudje.«

»Kako so jo ubili?«

»Z nožem. Tako rekoč trenutna smrt. Okoli enajstih ponoči. Nož iz njene kuhinje, tak s košenim držajem. Požar je vse skupaj dodobra uničil.«

»Kaj menite, kako se je zgodilo?«

Zucker se je v zadregi odkašljaval. »Kdo naj ve, za vruga? Sosedje in poznejše gasilci so vse potepali, zabrisali sledove... Kolikor vem, ni nihče s silo vdrl v stanovanje. Na tleh ob divanu je ležal kozarec, steklenica škotskega žganja je počila zaradi vročine, žganje je zgorelo.«

»En sam kozarec?« je vprašal Gray.

»En sam. Po moje je pripeljala morilca domov. Šla je v kuhinjo po pijačo, on je stopil za njo in izmaknil iz predala nož v trenutku, ko ga ni gledala.«

»Kaj pa rop? Po požarni lestvi bi mogel kdo vdreti v stanovanje. Nož bi pograbil v trenutku, ko bi videl, da ga je zalotila. V kuhinji je menda

preveč zgorelo, da bi se dalo sklepati o vdoru skozi zadnja vrata...«

Kapetan Zucker je nestrno zamahnil z roko. »Ni bilo treba vdirati skozi zadnja kuhinjska vrata, požarna lestev je spelnjala vzdolž oken. Na lestvi je bilo nekaj sledov, nič določenega sicer, drži pa, da je pred kratkim nekdo plezal po njej.« Utihi, potem pa nadaljeval: »Po moje je šel morilec za njo v dnevno sobo, morda sta se kaj pričala, potem pa je uporabil orožje. Beverly je spustila kozarec. Ali ona ali morilec je vrigel...« Zucker je utihnil, zvit smehljaj mu je preletel obraz. »To je za zdaj skrivnost.«

»Rekli ste morilec,« je poudaril Gray. »Torej je bil možki?«

»Vse kaže, da je bila morilka,« se je popravił Zucker. »Eileen Zucker,« je dodal s poudarkom.

»Dokazi?« se je Gray nagnil k njemu. »Dovolj za zasliševanje. Za zdaj nič več o tem.«

»Že prav,« je rekel Gray. »Treba jo bo najti. — Le za trenutek sem videl sobo umorjene. Ali je morilec brskal po njenih rečeh?«

»Tako se zdi. Omare so bile odprte, kosti obleke razmetane. Sicer pa še ne vemo zanesljivo. Morda so sosedje premetali vse skupaj, ko so skušali zadušiti požar. Ali pa si je kdo izmed njih kaj sposodil.«

»Kaj pa drugo v stanovanju?«

»Skoraj vse je zgorelo. Mogoče je bila pokojna Beverly slaba gospodinja in so bile omare vedno odprte, kdo bi zdaj vedel!«

»In požar? Ali bi se moglo zgoditi po nesreči?«

»Malo verjetno. Goreti je začelo na desetih koncih hkrati.«

»Zakaj to?«

»Hm, kolikor žarišč požara, toliko možnosti. Mogoče je bil kak piroman. Ni izključeno, da je Beverly presenetila duševno bolnega požigalca, ki jo je potem z nožem.«

»Vsega tega ne razumem,« je rekel Gray. »Kaj pa prstni odtisi?«

»Množica. Vseposod seveda Beverlyni. Sled njegovega bivšega moža, morda tudi odtisi njegovega najnovejšega prijatelja. Na kozarcu le odtisi njenih prstov.«

»Kaj pa Eileen?«

»Njenih odtisov seveda ni. Morilec je zabrisal sledove za seboj. Vemo pa, da je bila Eileen tam.«

»To vedo vsi sosedje,« je rekel Gray. »Ugotovili ste, da je toliko s pestmi po vratih in zbornata skupaj vse stanovalce. Kaj menite, ali bi zagnala tak hrup, če bi vedela, da je v stanovanju mrtva Beverly?«

»Prismuknjena kot je, prav gotovo. Sicer pa pravite, da skuša kaznovati samo sebe. Mogoče je hotela, da bi jo prijeli.«

»Aha, že vidim, da bi bilo najbolje, če bi molčal,« je rekel Gray. Čez čas: »Omenili ste Beverlynega bivšega moža. Ali vam je Krantz povedal, da je na vsak način skušal priti v stanovanje?«

Zucker je prikimal. »Piše se Chris Bond. Pred osmimi meseci sta se ločila. Igralec na slepo srečo in slepar.«

(Nadaljevanje)